

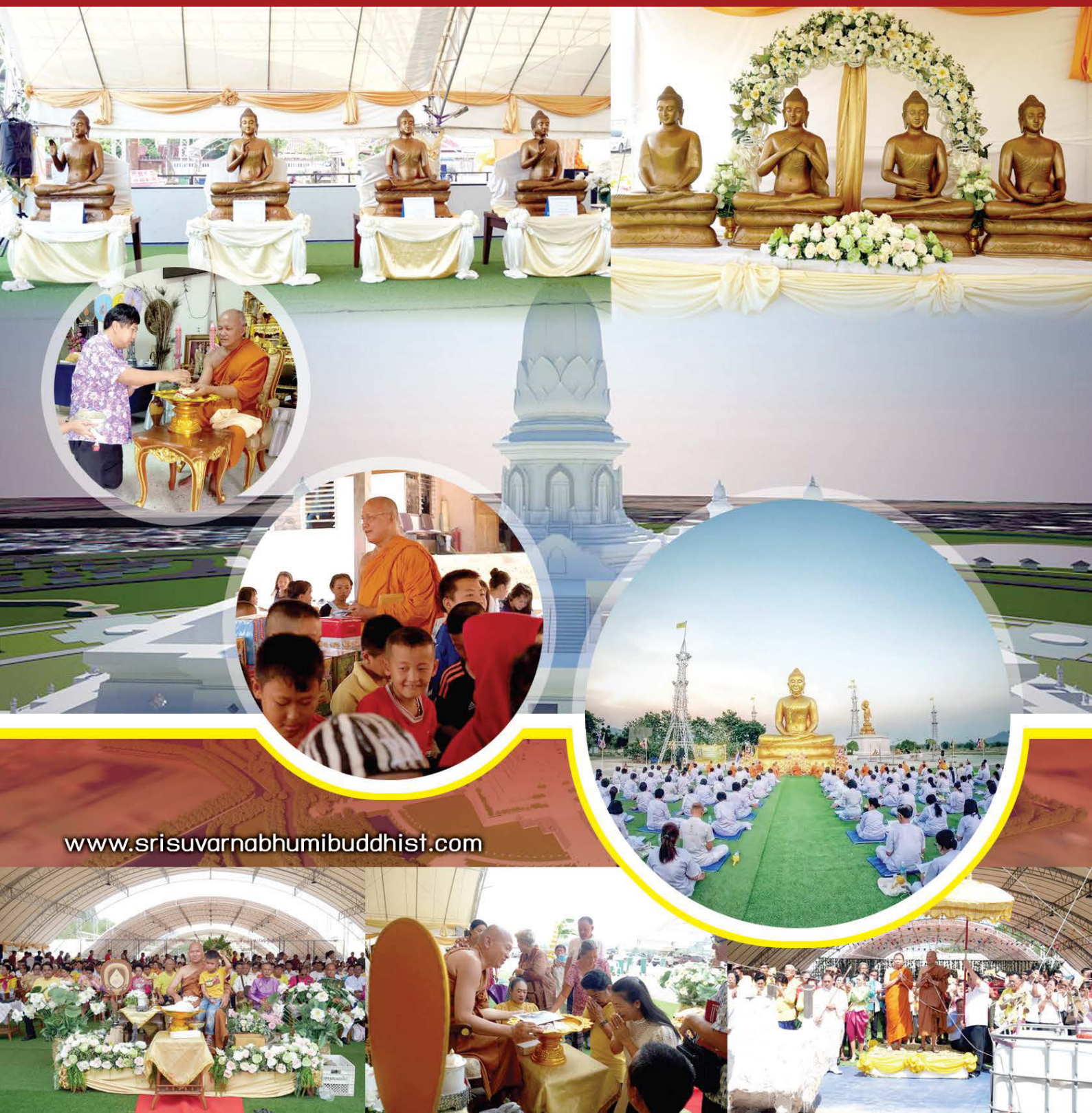

พุทธสถาน ลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ฉบับที่ ๖/๒๕๖๒ เมษายน-มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

SISBN

โครงการ พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

www.srisuvarnabhumbuddhist.com

๓ มิถุนายน วันเฉลิมพระชนมพรรษา
สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา พัชรสุธาพิมลลักษณ พระบรมราชินี

สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดาฯ บรมราชินียาตราเสด็จ

วันเฉลิมพระชนมพรรษา
สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดาเวียนมาถึง
วันที่สามมิถุนายนชนรำพึง
ต่างซาบซึ้งในพระราชกรณีย
องค์ปดิวรดาผู้สามารถ
บำเรอราชทศมินทร์ทุกถิ่นที่
ในฐานันดรพระบรมราชินี
แห่งจักรีราเมศวรเศวต
ยุทธการชาลวชิตรวิศิษฐ์ศาสตร์
ทรงสามารถสรรค์ผลดังประสงค์
เป็นนักบินผู้ปรีชาภาพวงศ์
เป็นเอกองค์ราชรักษ์พิทักษ์ราม
คู่พระทัยทุกเวลาทุกวาระ
คู่ราชะปรเมนทร์เพ็ญสยาม
สุกสกาวพราวฟ้าสง่างาม
ดังเพชรามาววบบอบนาคร
ดีดียมสามมิถุนาเยศ
ขออัญเชิญสิ่งวิเศษน้อมนุสรณ์
คุณพระไตรรัตนสถาพร
พระสยามเทพอมรอำนวยชัย
ให้ยังยืนยิ่งกุศลพระชนม์โชติ
จรรุญโรจน์ศตพรรษสวัสดิ์ไสว
เคียงองค์ราชจักรีศรีจอมไทย
นิรามย์เด่นดำรง "ทรงพระเจริญ" ๕

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม

ข้าพระพุทธเจ้า คณะผู้จัดทำวารสารพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ
(พ.อ.(พิเศษ)ศรัณยภูมิ ผู้พิมพ์ ประพันธ์)

โครงการ พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ฉบับที่ ๖/๒๕๖๒ เมษายน-มิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๒

โครงการพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ ได้จัดทำวารสารฉบับนี้เป็น ฉบับที่ ๖ เพื่อเสนอข้อมูล ข่าวสารทางพระพุทธศาสนา รวมไปถึงความก้าวหน้าของโครงการพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิที่จะเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ แหล่งปฏิบัติธรรม แหล่งท่องเที่ยว ทางด้านพระพุทธศาสนา

บุญ หมายถึง ความปฏิบัติดี ทางกาย วาจา และใจ การทำบุญนั้นมีหลายรูปแบบ ท่านทั้งหลายสามารถเลือกปฏิบัติได้ โดยมีหลักในการทำบุญ คือ ทำแล้วนั้นจะไม่เกิดทุกข์ ทำแล้วสบายใจ ผลบุญที่ท่านทั้งหลายได้กระทำนั้น จะส่งผลต่อท่าน และครอบครัว ไม่ต้องรอเห็นผลชาติหน้า ชาตินี้ก็เห็นผลแล้ว ดังที่ท่าน พระราชวิสุทธิประชาณาท ได้ปรารภ ไว้ว่า

หมั่นทำบุญ เพื่อเป็นการสะสมบุญเอาไว้ใช้ในยามแก่เฒ่า เราจะได้ไม่เป็นทุกข์ กับความเจ็บปวดมากเกินไป มองว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับเรานั้นคือ โอกาสในการเรียนรู้ความจริงของชีวิต ท่านทั้งหลายจะหลุดพ้น จากความแก่ ความเจ็บ ความตายได้ ถ้ารู้จักปลง จะปลงได้ถ้าหมั่นปฏิบัติธรรม รักษาศีล ภาวนา เหล่านี้คือ การทำบุญอีกประการหนึ่ง

ขอนุโมทนาบุญ กับทุกท่าน ผู้มีศรัทธา ทะนุบำรุงพระพุทธศาสนา บูชาพระรัตนตรัย ขออำนาจบารมี คุณพระศรีรัตนตรัย และอำนาจบุญกุศลเจตนา ที่ท่านตั้งใจไว้ดีแล้ว ได้ประมวลรวมเป็นตบะ เดชะ พลวปัจจัย ป้องกันอุปสรรค อุปัทวะอันตราย โรคภัยไข้เจ็บทั้งหลาย อย่าได้แผ้วพาน ที่มีอยู่ขอให้มลายหายไป มีแต่โชคแต่ชัย ปราศรณาสังเิด อันเป็นไปโดยชอบ ขอสิ่งนั้นจงพลันสำเร็จ สิทธิะมัตถุ สิทธิะมัตถุ สิทธิะมัตถุ อิทธิังพลัง เอตัสสิม ระตะนัตตะยัสสิม สัมปะสาทนะ เจตะโส สำเร็จตามความปรารถนา ของทุกท่านโดยฉับพลัน เทอญ

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษาและอำนวยการ

หลวงพ่เจ้าคุณพระราชวิสุทธิประชาณาท (อลงกต ดิกขปัญโญ)

พระครูภัทรปัญญารุช (เอก ภาทปัญโญ)

บรรณาธิการ

พันเอกประชุม สุขสำราญ

พันเอกศรีณยภูมิ ผู้พิมพ์

เขียน/เรียบเรียง

พระครูสังฆรักษ์สมบัติ สิลมูลิโต

นายประจักษ์บุญ ทองสว่าง

และคณะทีมงานวารสารพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ที่ตั้ง ๑๖๙ หมู่ ๙ ต.ห้วยโป่ง อ.โคกสำโรง จ.ลพบุรี ๑๕๑๒๐

โทรศัพท์ : ๐ ๓๖๗๗ ๑๓๐๐

โทรสาร : ๐ ๓๖๗๗ ๑๓๔๔

อีเมลล์ : sps.lobpuri@gmail.com

เว็บไซต์ : www.srisuvanabhumibuddhist.com

สารบัญ

Contents

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช (ด่อน)	๓
พระราชพิธีบรมราชาภิเษก	๔
วันสงกรานต์	๘
ตำนานวันสงกรานต์	๑๐
ข่าวและกิจกรรมของคณะสงฆ์ในจังหวัดลพบุรี	๑๒
ประมวลภาพ	
• โครงการ “พุทธสถานสัมพันธ์ปันน้ำใจ”	๑๓
• กิจกรรม วันมาฆบูชา	๑๔
• พิธีเททองหล่อพระพุทธรูปบุรีศรีสุวรรณภูมิ	๑๕
ประวัติพระพุทธเจ้า ตอน ผจญมาร	๑๗
วันวิสาขบูชา	๑๙
นิทานชาดก เรื่อง ประตู่แห่งประโยชน์	๒๑
มงคลชีวิต ๓๘ ประการ “อยู่ในถิ่นที่เหมาะสม”	๒๒
พาเที่ยววัดไธย	๒๔
ธรรมะจาก...หลวงพ่เจ้าคุณฯ	๒๖
พระธรรมนำสุข “ทางพ้นทุกข์”	๒๘

สมเด็จพระสังฆราช สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (ด่อน)

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช มีพระนามเดิมว่า ด่อน เป็นสมเด็จพระสังฆราชพระองค์ที่ ๕ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ สถิต ณ วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ราชวรมหาวิหาร ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย เมื่อปี พ.ศ. ๒๓๖๕ ดำรงตำแหน่ง ๒๐ พรรษาสิ้นพระชนม์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๓๘๕ สิริพระชันษาได้ ๘๑ พรรษา

พระประวัติในตอนต้นไม่พบรายละเอียด มีเพียงว่าประสูติในรัชสมัยสมเด็จพระที่นั่งสุริยาศน์อมรินทร์ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช รัชกาลที่ ๑ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ดำรงสมณศักดิ์ เป็น พระเทพโมลี อยู่วัดทองวัดนารามครั้นถึงรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ ๒ ได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์เป็นพระพรหมมุนีต่อมาได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์ขึ้นเป็น พระพิมลธรรม เมื่อวันพฤหัสบดี แรม ๓ ค่ำ เดือน ๙ ปีชวดพ.ศ. ๒๓๕๙ ในคราวเดียวกันกับที่พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ ๒ ทรงแต่งตั้งสมเด็จพระพนรัตน์ (มี) เป็น สมเด็จพระสังฆราช

ต่อมา พ.ศ. ๒๓๖๒ สมเด็จพระสังฆราช (มี) สิ้นพระชนม์ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยทรงพระราชนิพนธ์ทรงตั้งสมเด็จพระพนรัตน์ (อาจ) วัดสระเกศ เป็นสมเด็จพระสังฆราช จึงโปรดเกล้าฯ ให้แต่ไปอยู่วัดมหาธาตุ เพื่อเตรียมการทรงแต่งตั้งต่อไป

และโปรดเกล้าฯ ให้พระพิมลธรรม (ด่อน) ย้ายจากวัดทองวัดนาราม มาครองวัดสระเกศสืบต่อจากสมเด็จพระพนรัตน์ (อาจ)

ต่อมา พ.ศ. ๒๓๖๓ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เลื่อน พระพิมลธรรม (ด่อน) เป็น สมเด็จพระพนรัตน์ ในคราวเดียวกันกับที่ทรงตั้ง สมเด็จพระญาณสังวร (สุก) วัดราชสิทธาราม เป็น สมเด็จพระสังฆราช

เมื่อถึงวันที่ ๔ กันยายน พ.ศ. ๒๓๖๕ ตรงกับ วันพฤหัสบดี ขึ้น ๑๓ ค่ำ เดือน ๑๐ ปีมะเมีย สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช (สุก ญาณสังวร) สมเด็จพระสังฆราชพระองค์ที่ ๔ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ สิ้นพระชนม์ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ สถาปนาสมเด็จพระพนรัตน์ (ด่อน) ขึ้นเป็นสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราชเมื่อทรงตั้งเป็นสมเด็จพระสังฆราชแล้ว จึงโปรดเกล้าฯ ให้แต่มาสถิต ณ วัดมหาธาตุ เช่นเดียวกับสมเด็จพระสังฆราชพระองค์ก่อนๆ นับเป็นสมเด็จพระสังฆราชพระองค์ที่ ๕ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ และเป็นสมเด็จพระสังฆราชพระองค์สุดท้าย (องค์ที่ ๕) ที่สถิต ณ วัดมหาธาตุ ทรงเป็นสมเด็จพระสังฆราชพระองค์ที่ ๓ ในรัชกาลที่ ๒ และทรงดำรงตำแหน่งสมเด็จพระสังฆราชได้ ๒๐ พรรษาเศษ

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช (ด่อน) สิ้นพระชนม์เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๓๘๕ ตรงกับวันศุกร์ แรม ๔ ค่ำ เดือน ๑๐ ปีชวด ในรัชกาลที่ ๓ มีพระชนมายุได้ ๘๑ พรรษา พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดเกล้าฯ ให้ทำเมรุเผาศพแล้วพระราชทานเพลิงพระศพ เมื่อวันเสาร์ ขึ้น ๑๓ ค่ำ เดือน ๔ ตรงกับวันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๓๘๖

■ แหล่งที่มา : วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี

จาก <https://th.wikipedia.org>

เรื่อง สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ(ด่อน)

ลานธรรมจักร <http://www.dhammadownload.com/board/viewtopic.php?t=13297>

พระราชพิธีบรมราชาภิเษก

พระราชพิธีบรมราชาภิเษก สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร เสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติเป็นพระมหากษัตริย์แห่งประเทศไทย พร้อมทั้งเฉลิมพระปรมาภิไธย พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว (พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ มหิศรภูมิพลราชวรางกูร กิติสิริสมบูรณอดุลยเดช สยามินทราธิเบศรราชวโรดม บรมนาถบพิตร พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว) พระมหากษัตริย์รัชกาลที่ ๑๐ แห่งราชวงศ์จักรี อย่างสมบูรณตามโบราณราชประเพณี

พระราชพิธีบรมราชาภิเษก แบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ประกอบด้วย

๑. พระราชพิธีเบื้องต้น ระหว่างวันที่ ๖-๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒

๒. พระราชพิธีเบื้องกลางและพระราชพิธีบรมราชาภิเษก ซึ่งประกอบด้วย การสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ก่อนการพระราชพิธีการพระราชพิธีบรมราชาภิเษก

ซึ่งมีขั้นตอนคือ พิธีสงฆ์พระมูรธาภิเษก, พิธีถวายน้ำอภิเษก ต่อด้วยพระราชพิธีเฉลิมพระปรมาภิไธย พระนามาภิไธย สถาปนาพระฐานันดรศักดิ์พระบรมวงศ์, การเสด็จพระราช ดำเนินเลียบพระนครโดยริ้วกระบวนพยุหยาตราทางสถลมารค และการเสด็จออกมหาสมาคมรับการถวาย พระพรชัยมงคล ระหว่างวันที่ ๔-๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ ณ พระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

๓. พระราชพิธีเบื้องปลาย ซึ่งเป็นการเสด็จพระราช ดำเนินเลียบพระนครโดยริ้วกระบวนพยุหยาตราสถลมารค ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีขึ้นในการพระราชพิธีทรง บำเพ็ญพระราชกุศลถวายผ้าพระกฐิน ช่วงปลายเดือน ตุลาคมหรือต้นเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๒

ริ้วขบวนพระบรมราชอิสริยยศในพระราชพิธี

ริ้วขบวนที่ ๑ อัญเชิญพระสุพรรณบัฏ พระราช ลัญจกรประจำรัชกาล และดวงพระราชสมภพ จากวัดพระ ศรีรัตนศาสดาราม ไปยังพระที่นั่งไพศาลทักษิณ ในพระบรม มหาราชวัง ในวันที่ ๓ พฤษภาคม โดยใช้กำลังพลทั้งหมด ๑๓๓ นาย

ริ้วขบวนที่ ๒ อัญเชิญสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระ ราชดำเนินจากพระที่นั่งอมรินทรวินิจฉัยมไหสูริยพิมาน มา ยังวัดพระศรีรัตนศาสดาราม เพื่อประกาศพระองค์เป็น ศาสนูปถัมภก และถวายบังคมพระบรมอัฐิและพระอัฐิที่ ปราสาทพระเทพบิดร ในวันที่ ๔ พฤษภาคม โดยใช้กำลังพล ทั้งหมด ๒๓๔ นาย

ริ้วขบวนที่ ๓ เป็นริ้วขบวนพยุหยาตราสถลมารค อัญเชิญสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินเลียบ พระนคร วันที่ ๕ พฤษภาคม โดยใช้กำลังพลทั้งหมด ๑,๓๖๔ นาย

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระปฐมบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ สถาปนาพระอิสริยยศ และเฉลิมพระนาม พระบรมวงศานุวงศ์ ในรัชกาลที่ ๑๐ ดังต่อไปนี้

๑. สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา พัชรสุธาพิมลลักษณ พระบรมราชินี
๒. สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ ๙ **เป็น** “สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง”
๓. สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (พระนามเต็ม สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา เจ้าฟ้ามหจักรวสิรินธร รัฐสีมาคุณากรปิยชาติ สยามบรมราชกุมารี) **เป็น** สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา เจ้าฟ้ามหจักรวสิรินธรฯ สยามบรมราชกุมารี (พระนามเต็มสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา เจ้าฟ้ามหจักรวสิรินธร มหาวชิราลงกรณวรราชภักดี สิริกิจการิณีพิริยพัฒน์ รัฐสีมาคุณากรปิยชาติ สยามบรมราชกุมารี)
๔. สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี **เป็น** สมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์อัครราชกุมารี กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี
๕. พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ **เป็น** พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ
๖. พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา **เป็น** สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าพัชรกิติยาภา นเรนทิราเทพยวดี
๗. พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าสิริวัณณวรีนารีรัตน์ **เป็น** สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าสิริวัณณวรี นารีรัตนราชกัญญา
๘. พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าทีปังกรรัศมีโชติ **เป็น** สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าทีปังกรรัศมีโชติ มหาวชิโรตตมางกูร สิริวิบูลยราชกุมาร
๙. พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าสิริภาจุฑาภรณ์ **เป็น** พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าสิริภาจุฑาภรณ์
๑๐. พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าอทิตยาทรกิติคุณ **เป็น** พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าอทิตยาทรกิติคุณ

ตราสัญลักษณ์พระราชพิธี

ตราสัญลักษณ์พระราชพิธีบรมราชาภิเษก สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชพิธีบรมราชาภิเษกด้วยพระองค์เองตราสัญลักษณ์พระราชพิธีบรมราชาภิเษก พุทธศักราช ๒๕๖๒ ประกอบด้วย อักษรพระปรมาภิไธย วปร อยู่ตรงกลาง พื้นอักษรสีขาวขอบเงินทอง อันเป็นสีของวันจันทร์ซึ่งเป็นวันพระบรมราชสมภพ ภายในอักษรประดับเพชร ตามความหมายแห่งพระนามมหาวชิราลงกรณ อักษร วปร อยู่บนพื้นสีขาว (น้ำเงินเข้ม) อันเป็นสีของชาติยศกษัตริย์ ภายในกรอบพุ่มข้าวบิณฑ์สีทองสอดสีเขียว อันเป็นสีซึ่งเป็นเดชแห่งวันพระบรมราชสมภพ กรอบพุ่มข้าวบิณฑ์อัญเชิญมาจากกรอบที่ประดิษฐานพระมหาอุณาโลม อันเป็นพระราชลัญจกรประจำพระองค์พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ปฐมกษัตริย์แห่งพระบรมราชจักรีวงศ์ แวดล้อมเครื่องเบญจราชกกุธภัณฑ์อันเป็นเครื่องประกอบพระบรมราชอิสริยยศของพระมหากษัตริย์และเป็นเครื่องหมายแห่งความเป็นสมเด็จพระบรมราชาธิราช ได้แก่ พระมหาพิชัยมงกุฎพร้อมอุณาโลมประกอบเลขมหามงคลประจำรัชกาล อยู่เบื้องบนพระแสงขรรค์ชัยศรีกับพระแสงจามรี ทอดไขว้อยู่เบื้องขวา ธาตุพระกรกับพัดวาลวิชนี ทอดไขว้อยู่เบื้องซ้าย และฉลองพระบาทเชิงงอน อยู่เบื้องล่าง พระมหาพิชัยมงกุฎหมายถึงทรงรับพระราชภาระอันหนักยิ่งของแผ่นดินเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน พระแสงขรรค์ชัยศรีหมายถึงทรงรับพระราชภาระปกป้องแผ่นดินให้พ้นจากภัยอันตราย ธาตุพระกรหมายถึงทรงดำรงราชธรรมเพื่อ

ค้ำจุนบ้านเมืองให้ผาสุกมั่นคง พระแสงจามรีกับพัดวาลวิชนี หมายถึงทรงขจัดปัดเป่าความทุกข์ยากเดือดร้อนของอาณาประชาราษฎร์ ฉลองพระบาทเชิงงอนหมายถึงทรงทำนุบำรุงปวงประชาทั่วรัฐสีมาอาณาจักร เบื้องหลังพระมหาพิชัยมงกุฎประดิษฐานพระมหาเศวตฉัตรอันมีระบายนทิพย์ทอง จงกลยอดฉัตรประกอบด้วยรูปพรหมพักตร์อันวิเศษสุด ระบายนชั้นล่างสุดห้อยอุระจำปาทอง แสดงถึงพระบารมีและพระบรมเดชานุภาพที่ปกแผ่ไปทั่วทิศานุทิศ เบื้องล่างกรอบอักษรพระปรมาภิไธยมีแถบแพรพื้นสีเขียวถนิมทอง ขอบขลิบทอง มีอักษรสีทองความว่า “พระราชพิธีบรมราชาภิเษก พุทธศักราช ๒๕๖๒” ปลายแถบแพรเบื้องขวามีรูปക്ഷสีห์ กายม่วงอ่อนประคองฉัตร ๗ ชั้น หมายถึงข้าราชการฝ่ายทหาร เบื้องซ้ายมีรูปราชสีห์กายขาวประคองฉัตร ๗ ชั้น หมายถึง ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ผู้ปฏิบัติราชการสนองงานแผ่นดินอยู่ด้วยกัน ข้างคันฉัตรด้านในทั้งสองข้างมีดอกกลอยกนกนาค แสดงถึงปิ่นะโรจนกษัตริย์อันเป็นปีพระบรมราชสมภพ สีทองหมายถึงความเจริญรุ่งเรืองยิ่งของประเทศชาติและประชาชน

■ แหล่งที่มา : วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี

จาก <https://th.wikipedia.org>

เรื่อง พระราชพิธีบรมราชาภิเษก พุทธศักราช 2562

campus-starจาก <https://lifestyle.campus-star.com>

เรื่อง ร.10 โปรดเกล้าฯ สถาปนาพระยศใหม่ พระบรมศานุวงศ์แห่งพระราชวงศ์จักรี

วันสงกรานต์

ประเพณีสงกรานต์ เป็นประเพณีของประเทศไทย กัมพูชา ลาว พม่า ชนกลุ่มน้อยชาวไทแถบเวียดนามและมณฑลยูนนานของจีน ศรีลังกาและทางตะวันออกของประเทศอินเดีย สันนิษฐานว่าวันสงกรานต์ได้รับอิทธิพลมาจากเทศกาลโฮลีในอินเดีย แต่เทศกาลโฮลีจะใช้การสาดสีแทน เริ่มในทุกวันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๕ คือ ในเดือนมีนาคม

คำว่า “**สงกรานต์**” มาจากภาษาสันสกฤตว่า “ส-กรานต” ซึ่งแปลว่า ก้าวขึ้น ย่างขึ้น หรือการย้ายที่เคลื่อนที่ โดยมีความหมายอีกนัยหนึ่งว่า เป็นการเข้าสู่ศักราชราศีใหม่ หรือวันขึ้นปีใหม่นั่นเอง ส่วนเทศกาลสงกรานต์นั้นเป็นประเพณีเก่าแก่ของคนไทยสืบทอดกันมาตั้งแต่โบราณคู่กันมากับประเพณีตรุษจีน จึงมีการเรียกรวมกันว่า “ประเพณีตรุษสงกรานต์” ซึ่งหมายถึง ประเพณีส่งท้ายปีเก่า ต้อนรับปีใหม่

สำหรับประเทศไทยประเพณีสงกรานต์ ถือเป็นประเพณีวันขึ้นปีใหม่ของไทยมาแต่โบราณคนไทยถือเอาวันขึ้น ๑ ค่ำ เดือนอ้าย ซึ่งตกราว ๆ เดือนพฤศจิกายนหรือธันวาคม เป็นวันขึ้นปีใหม่ เพราะถือว่าเป็นช่วงฤดูหนาว ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๓๒ ในสมัยรัชกาลที่ ๕ ได้เปลี่ยนวันขึ้น

ปีใหม่ให้เป็นวันที่ ๑ เมษายน แต่เมื่อในยุคสมัยของ จอมพล ป. พิบูลสงคราม ปี พ.ศ. ๒๔๘๓ ได้เปลี่ยนวันปีใหม่ให้เป็นสากล คือวันที่ ๑ มกราคม แต่คนไทยส่วนมากก็คุ้นเคยกับวันปีใหม่ไทยในเดือนเมษายน

ประเพณีสงกรานต์ในแต่ละภาค

ประเพณีสงกรานต์ภาคเหนือ

วันที่ ๑๓ เมษายน เรียกว่า “วันสังขารล่อง” ซึ่งมีความหมายว่า อายุสิ้นไปอีกปี

วันที่ ๑๔ เมษายน เรียกว่า “วันเนา” เป็นวันห้ามพูดจาหยาบคาย เพราะเชื่อว่าจะทำให้ปากเน่าและไม่เจริญ

วันที่ ๑๕ เมษายน เรียกว่า “วันพญาวัน” คือวันเปลี่ยนศกใหม่

ประเพณีสงกรานต์ภาคกลาง

วันที่ ๑๓ เมษายน เรียกว่า “วันมหาสงกรานต์” และเป็นวันผู้สูงอายุแห่งชาติ

วันที่ ๑๔ เมษายน เรียกว่า “วันเนา” ซึ่งในสมัยพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ได้ประกาศให้เป็นวันครอบครัว

วันที่ ๑๕ เมษายน เรียกว่า “วันเถลิงศก” คือวันเริ่มจุลศักราชใหม่

ประเพณีสงกรานต์ภาคใต้

วันที่ ๑๓ เมษายน เรียกว่า “วันเจ้าเมืองเก่า” หรือ “วันส่งเจ้าเมืองเก่า” เพราะเชื่อว่าเทวดารักษาบ้านเมืองกลับไปชุมนุมกันบนสวรรค์วันที่ ๑๔ เมษายน เรียกว่า “วันว่าง” คือวันที่ปราศจากเทวดาที่รักษาเมือง ชาวบ้านก็จะจัดงานอาชีพต่าง ๆ แล้วไปทำบุญที่วัดวันที่ ๑๕ เมษายน เรียกว่า “วันรับเจ้าเมืองใหม่” คือวันรับเทวดาองค์ใหม่ที่ไ้รับมอบหมายให้มาดูแลเมืองแทนองค์เดิมที่ย้ายไปประจำเมืองอื่น

กิจกรรมในวันสงกรานต์

๑. ทำบุญตักบาตร เป็นการสร้างบุญสร้างกุศลให้ตัวเอง และ อุทิศส่วนกุศลนั้นแก่ผู้ล่วงลับไปแล้ว การทำบุญแบบนี้มักจะเตรียมไว้ล่วงหน้า โดยการนำอาหารไปตักบาตรถวายพระภิกษุที่ศาลาวัด

๒. รดน้ำเป็นการอวยพรปีใหม่ให้กันและกัน น้ำที่รดมักใช้น้ำหอมผสมเข้ากับน้ำธรรมดา

๓. สรงน้ำพระจะรดน้ำพระพุทธรูปที่บ้าน และไปที่วัด เพื่อ สรงน้ำพระสงฆ์

๔. บังสุกุลอัฐิ กระตุกญาติผู้ใหญ่ที่ตายแล้ว มักก่อเป็นเจดีย์ แล้วนิมนต์พระไปบังสุกุล

๕. การรดน้ำผู้ใหญ่ คือการไปอวยพรให้ผู้ใหญ่ที่เคารพนับถือ ครูบาอาจารย์ ท่านผู้ใหญ่มักจะนั่งลงแล้วผู้ที่รดก็จะเอาน้ำหอมเจือกับน้ำรดที่มือท่าน ท่านจะให้ศีลให้พรผู้ที่ไปรด ถ้าเป็นพระก็จะนำผ้าสบงไปถวายให้ท่านผลัดเปลี่ยนด้วย หากเป็นฆราวาสก็จะหาผ้าถุง ผ้าขาวม้าไปให้

๖. การดำหัว จุดประสงค์คล้ายกับการรดน้ำทางภาคกลาง พบเห็นได้ทางภาคเหนือ การดำหัวทำเพื่อแสดงความเคารพนับถือต่อพระ, ผู้สูงอายุ คือการขอขมาในสิ่งที่ได้ล่วงเกินไปแล้ว หรือ การขอพรปีใหม่จากผู้ใหญ่ ของที่ใช้ในการดำหัวส่วนมากมีอาภรณ์ มะพร้าว กล้วย ส้มป่อย เทียนและดอกไม้

๗. การก่อเจดีย์ทราย เป็นการนำทรายมาก่อเป็นรูปร่างคล้ายเจดีย์ และประดับด้วยดอกไม้ต่างๆ

๘. การปล่อยนกปล่อยปลา ถือเป็นการล้างบาปที่ทำไว้ เป็นการสะเดาะเคราะห์ร้ายให้มีแต่ความสุขความสบายในวันขึ้นปีใหม่

๙. การขนทรายเข้าวัด ทางภาคเหนือนิยมขนทรายเข้าวัดเพื่อเป็นนิมิตโชคลาภ ให้มีความสุขความเจริญ เงินทองไหลมาเทมาดุจทรายที่ขนเข้าวัด แต่ก็มีส่วนที่ เชื่อว่าตลอดปี การนำทรายที่ติดเท้าออกวัด เป็นบาป จึงขนทรายเข้าวัดเพื่อไม่ให้บาป

■ แหล่งที่มา : วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี

จาก [https://th.wikipedia.org/wiki/](https://th.wikipedia.org/wiki/วันสงกรานต์)

วันสงกรานต์

K@POOK! จาก <https://highlight.kapook.com/view/21047>

ตำนานวันสงกรานต์

ครั้งหนึ่งนานมาแล้วมีเศรษฐีคนหนึ่งรวยทรัพย์แต่ไม่มีบุตรโอรสสืบสกุล ซึ่งทำให้ท่านเศรษฐีทุกข์ใจเป็นอันมาก ช่างรับบ้านเศรษฐีมีครอบครัวหนึ่ง หัวหน้าครอบครัวเป็นนักเลงสุรา ถ้าวันไหนร่ำสุราสุดขีด ก็จะพูดเสียงดังแสดงวาทะเย้ยเศรษฐีสบประมาทในความมั่งคั่งมาก แต่ไร้ทายาทสืบสมบัติ วันหนึ่งเศรษฐีจึงถามว่ามีความขุนเคืองอะไรจึงแสดงอาการเย้ยและสบประมาท นักเลงสุราจึงตอบเศรษฐี ว่าถึงท่านมั่งมีสมบัติมากก็จริง แต่เป็นคนมีบาปกรรมท่านจึงไม่มีบุตร ตายไปแล้วสมบัติก็ตกเป็นของผู้อื่นหมด สู้เราไม่ได้ถึงแม้จะยากจนแต่ก็มีบุตรคอยดูแลรักษายามเจ็บไข้ และรักษาทรัพย์สมบัติเมื่อเราสิ้นใจ

นับแต่นั้นมา เศรษฐียังมีความเสียใจ จึงพยายามไปบวงสรวงพระอาทิตย์และพระจันทร์ เพื่อยรพยายามตั้ง

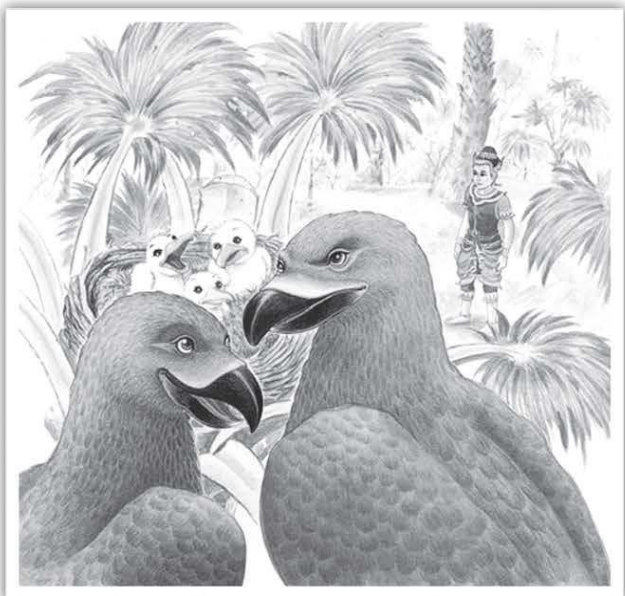
จิตอธิษฐานขอบุตรทำเช่นนี้เป็นเวลาติดต่อกันถึงสามปีก็ไม่ได้บุตรดังที่ตนปรารถนาจนวันหนึ่งเป็นวันนักขัตฤกษ์สงกรานต์ท่านเศรษฐีก็พาข้าทาสบริวารของตนมาที่โคนต้นไทรใหญ่ต้นหนึ่ง ที่อยู่บนฝั่งแม่น้ำที่อาศัยของนกทั้งหลาย ท่านเศรษฐีให้บริวารล้างข้าวสารด้วยน้ำสะอาดถึง ๗ ครั้ง แล้วจึงหุงข้าวสารนั้น เมื่อสุกแล้วยกขึ้นบูชาพระไทร เทพเหล่านั้นเกิดความสงสาร จึงขึ้นไปเฝ้าพระอินทร์ ทูลขอบุตรแก่เศรษฐี พระอินทร์จึงบัญชาให้เทพบุตรองค์หนึ่งชื่อ “ธรรมบาล” ลงมาเกิดในครรภ์ของภรรยาเศรษฐี เมื่อครบกำหนดภรรยาเศรษฐีก็คลอดบุตรเป็นชาย เศรษฐีจึงตั้งชื่อว่า ธรรมบาลกุมาร เพื่อตอบสนองพระคุณเทพเทวา เศรษฐีจึงสร้างปราสาทสูง ๗ ชั้น ถวายเทพต้นไทร

เมื่อธรรมบาลกุมารเจริญวัยขึ้น เป็นเด็กที่มีปัญญาเฉียบแหลม รอบรู้ เรียนจบไตรเพท เมื่ออายุได้เจ็ดขวบ และได้เป็นอาจารย์บอกมงคลการต่าง ๆ แก่มนุษย์ทั้งปวง ในขณะนั้นโลกทั้งหลายนับถือ “ท้าวทศพรหม” ซึ่งได้ยินกิตติศัพท์ทางสติปัญญาอันยอดเยี่ยมของเด็กน้อย จึงคิดทดลองภูมิปัญญา โดยการเอาชีวิตเป็นเดิมพันจึงถามปัญหา ๓ ข้อ ถ้ากุมารน้อยแก้ปัญหานั้นทั้ง ๓ ข้อได้ ทศพรหมจะตัดศีรษะของตนบูชา ถ้าธรรมบาลแก้ไม่ได้ ก็จะต้องเสียหัวเพื่อยอมรับความพ่ายแพ้ ปัญหานั้นมีอยู่ว่า “ตอนเช้าราศีคนอยู่

แห่งใดตอนเที่ยงราศีคนอยู่แห่งใดตอนค่ำราศีคนอยู่แห่งใด”

เมื่อได้ฟังปัญหาแล้ว ธรรมบาลไม่อาจทราบคำตอบในทันทีได้ จึงผลัดวันตอบปัญหาไปอีก ๗ วัน ครั้นเวลาล่วงจากนั้นไป ๖ วัน ธรรมบาลกุมารก็ยังคงคิดหาคำตอบปัญหานั้นไม่ได้ เมื่อนึกขึ้นว่าพรุ่งนี้จะต้องตายด้วยอาญาทำวกบิลพรหมจึงจำใจหลบหนีออกจากปราสาทเข้าไปในป่าและไปนอนพักเอาแรงใต้ต้นตาล

ขณะนั้นบนต้นตาลมีนกอินทรีคู่หนึ่งอาศัยอยู่ข้างนกกลาโหมถามว่า พรุ่งนี้เราจะไปหาอาหารที่ไหน นกกลาโหมก็ตอบว่า พรุ่งนี้เราไม่ต้องบินไปไกล เพราะจะได้กินเนื้อธรรมบาลกุมาร ซึ่งจะถูกทำวกบิลพรหมตัดหัว เนื่องจากแก้ปัญหาไม่ได้ นางนกกลาโหมว่า ปัญหานั้นแก้อย่างไร นกกลาโหมจึงอธิบายให้ฟัง ว่า ตอนเช้าราศีของมนุษย์อยู่ที่หน้า คนจึงต้องล้าง

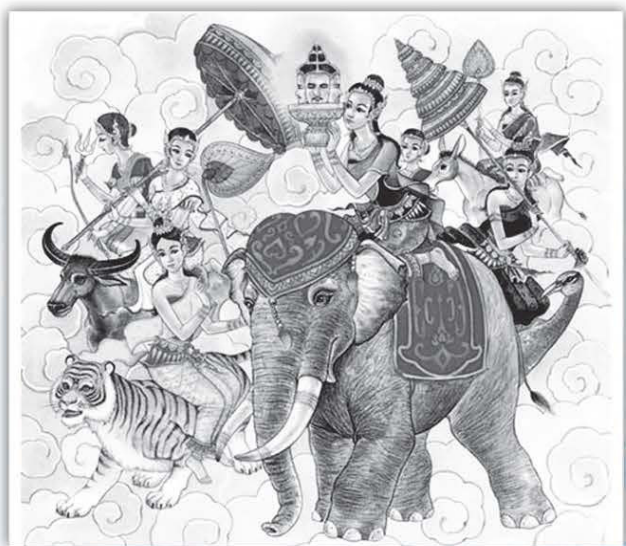

หน้าทุกๆ เช้า ตอนเที่ยงราศีคนอยู่ที่อก มนุษย์จึงต้องเอาเครื่องหอมประพรมที่อก ตอนค่ำราศีคนอยู่ที่เท้า มนุษย์จึงต้องล้างเท้าก่อนเข้านอน

ธรรมบาลกุมาร ได้ยินการไขปัญหาของนกอินทรีและจำจนขึ้นใจ ทั้งนี้เพราะธรรมบาลรู้ภาษานก จึงกลับสู่ปราสาทของตน รุ่งขึ้นเป็นวันครบกำหนดแก้ปัญหาทำวกบิลพรหมมาฟังคำตอบ ธรรมบาลกุมารกล่าวแก้ปัญหาดำเนินการอินทรีคุยกันทุกประการ ทำวกบิลพรหมจึงเรียกธิดาทั้ง ๗ ของตน ซึ่งเป็นหญิงรับใช้ของพระอินทร์มาพร้อมกัน แล้วบอกว่าตนจะตัดเศียรบูชาธรรมบาลกุมาร แต่ถ้าเอาศีรษะไปวางไว้บนแผ่นดินก็จะลุกไหม้ไปทั่วโลก ถ้าจะโยนขึ้นไปบนอากาศ อากาศจะแห้งแล้งฟ้าฝนจะหายไป

สิ้น ถ้าทิ้งลงไปในมหาสมุทร น้ำในมหาสมุทรจะแห้งแล้งไปเช่นกัน จึงสั่งให้ธิดาทั้ง ๗ คน เอาพานมารองรับศีรษะ แล้วจึงตัดศีรษะส่งให้นางทงษริตาคนโต นางทงษจึงเอาพานรับเศียรบิดาไว้แล้วแห่ประทักษิณรอบเขาพระสุเมรุ ๖๐ นาที แล้วอยู่เชิญไปไว้ในมณฑปถ้ำคันธุลี เขาไกรลาส บูชาด้วยเครื่องทิพย์ พระเวสสุกรรมก็เนรมิตรองประดับด้วยแก้ว ๗ ประการชื่อภควดี ให้เป็นที่ประชุมเทวดา เทวดาทั้งปวงก็เอาถาดมุนวลลงมาล้างในสระอโนดาต ๗ ครั้ง แล้วก็แจกกันเสวยทุกๆ องค์ จากนั้นมาทุก ๆ ปี ธิดาของทำวกบิลพรหมทั้ง ๗ ก็ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนมาทำหน้าที่อัญเชิญพระเศียรทำวกบิลพรหมแห่ไปรอบเขาพระสุเมรุ เป็นเวลา ๖๐ นาที แล้วประดิษฐานตามเดิม

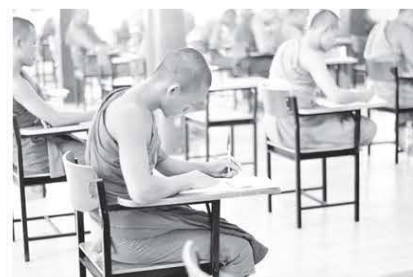

■ แหล่งที่มา : educatepark จาก
<https://www.educatepark.com>
วันสงกรานต์/ประเพณีวันสงกรานต์

ข่าวและกิจกรรมของคณะสงฆ์ในจังหวัดลพบุรี

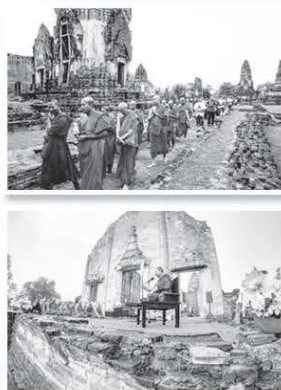

วันจันทร์ที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๒ พระครูภัทรปัญญาธร (เจ้าคณะอำเภอโคกสำโรง) เป็นตัวแทนคณะสงฆ์จังหวัดลพบุรีมอบเงินกองทุน “สังฆประชาานุเคราะห์ จังหวัดลพบุรี” จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท กองทุน “สังฆประชาานุเคราะห์ สงฆ์โคกสำโรง” จำนวน ๒,๐๐๐ บาท กองทุน “สร้างสุข” วัดสิงห์คูยาง จำนวน ๒,๐๐๐ บาท หลวงพ่อตากแดด หลวงพ่อหิน วัดสิงห์คูยาง จำนวน ๒,๐๐๐ บาท มอบเงินช่วยเหลือเพลิงไหม้บ้านเลขที่ ๑๕/๘ หมู่ ๕ ต.โคกสำโรง อ.โคกสำโรง จ.ลพบุรี ซึ่งเป็นบ้านของ นายวิมล แสงแย้ม อายุ ๕๖ ปี

วันศุกร์ ที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เวลา ๑๓.๓๐ น.พระเทพเสนาบดี เจ้าคณะจังหวัดลพบุรี เป็นประธานในการประชุมคณะกรรมการบริหารคณะสงฆ์จังหวัดลพบุรี ร่วมกับสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดลพบุรี และวัฒนธรรมจังหวัดลพบุรี ครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ ณ วัดถ้ำตะโก อำเภอท่าม่วง จังหวัดลพบุรี

แหล่งที่มา : Facebook พระครูภัทรปัญญาธร วัดสิงห์คูยาง อ.โคกสำโรง จ.ลพบุรี

คณะสงฆ์จังหวัดลพบุรี จัดกิจกรรม “แต่งไทย ไหว้พระ เสริมบารมี” เนื่องในงานแผ่นดินสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ครั้งที่ ๓๒ ประจำปี ๒๕๖๒ ในระหว่างวันที่ ๘ - ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ณ วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ (โบราณสถาน) ตำบลท่าหิน อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี เริ่ม ๑๗.๐๐ น.ทุกวัน

แหล่งที่มา : Facebook ข่าวสาร คณะสงฆ์อำเภอเมืองลพบุรี

กิจกรรมมูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

โครงการ "พุทธสถานสัมพันธ์ปันน้ำใจ"

มูลนิธิพุทธสถานฯ ร่วมกับคณะสงฆ์อำเภอโคกสำโรง มอบถุงยังชีพช่วยเหลือ
ผู้ยากไร้ ผู้ป่วยติดเตียง และคนชรา ในเขตอำเภอโคกสำโรง

มูลนิธิพุทธสถานฯ ร่วมกับคณะสงฆ์อำเภอโคกสำโรง มอบสิ่งของ อุปโภค บริโภค แก่เด็กกำพร้า
ณ สำนักสงฆ์ถ้ำภูผาธรรมเจริญสุข อำเภอหนองม่วง จังหวัดลพบุรี

กิจกรรมวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา

“วันมาฆบูชา พ.ศ. ๒๕๖๒”

“วันวิสาขบูชา พ.ศ. ๒๕๖๒”

พิธีเททองหล่อพระพุทธรูปบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ปางทรงรับมธุปายาส , ปางอิฐฐานเพชรบรรพชิต , ปางปฐมเทศนา หรือ ปางแสดงธรรมจักร และ ปางห้ามมาร

**ขอเชิญศิษยานุศิษย์ และ พุทธศาสนิกชนร่วมเป็นเจ้าภาพ
เททองหล่อพระพุทธรูปบุรีศรีสุวรรณภูมิ**

วันอาทิตย์ ที่ 10 มีนาคม 2562 เวลา 08:09 น. เป็นต้นไป
ณ วัดพระบาทน้ำพุ อ.เมือง จ.ลพบุรี

พระราชวิสุทธิประธานาภ (อลงกต ติกุลบุญโญ) ประธานเททองหล่อ
ร่วมเป็นเจ้าภาพ 0-3677-1300 , 09-4351-8260 , 08-3165-5357

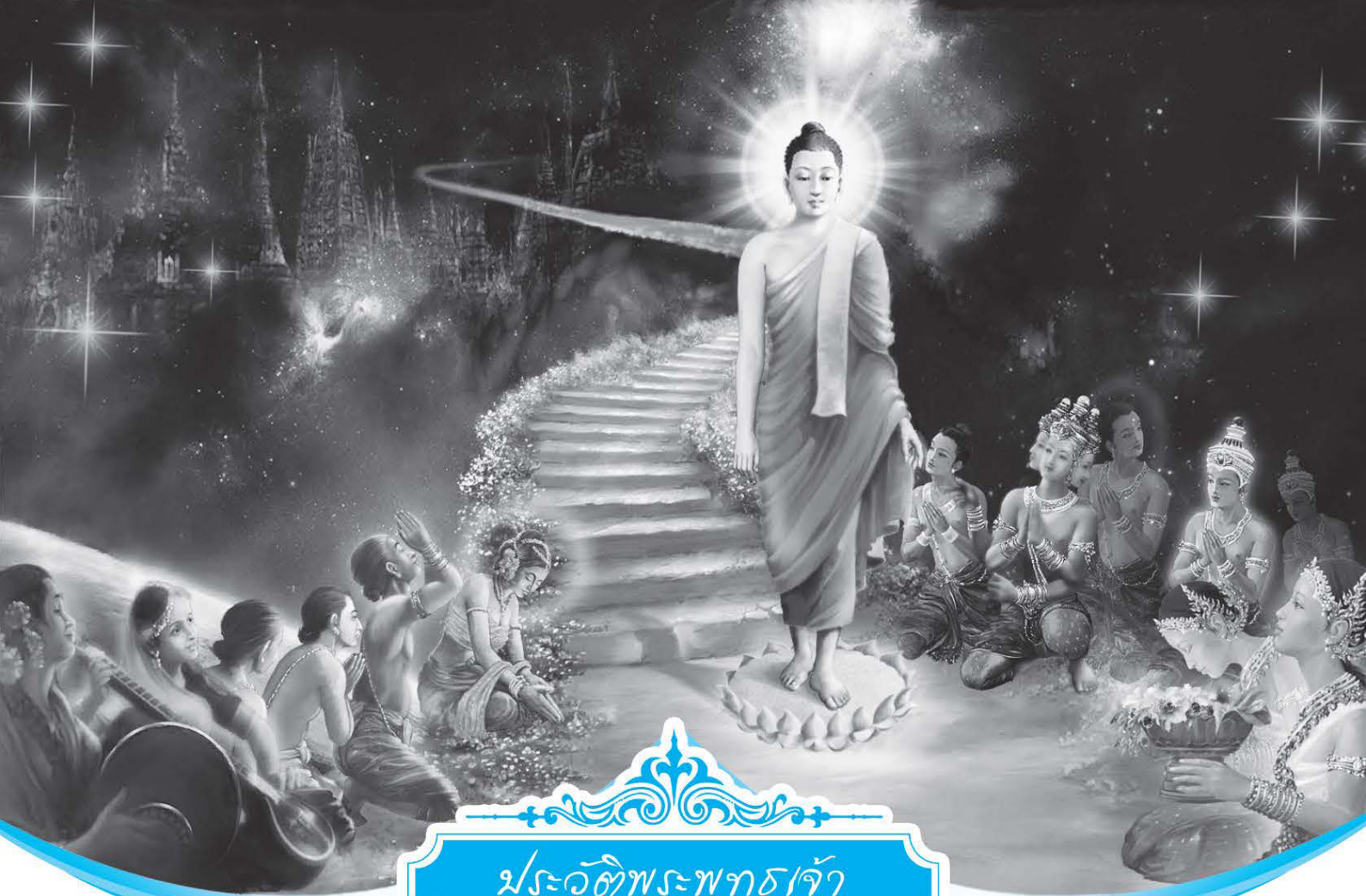

พิธีเททองหล่อพระพุทธรูปบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ปางลงหนาว, ปางดับพิษสามสาย, ปางเสวยมธุปายาส และ ปางรับสัตุดก่อนสัตตุผง
วันอาทิตย์ที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒ ณ วัดพระบาทน้ำพุ จังหวัดลพบุรี

ประวัติพระพุทธเจ้า

ตอน...ผจญมาร

หลังจากที่พระบรมโพธิสัตว์เสวยข้าวมธุปายาสแล้ว ทรงลอยตาลลงในแม่น้ำเนรัญชรา พร้อมกับทรงอธิษฐานเสี่ยงพระบารมีว่า “ถ้าจะได้ตรัสรู้ก่อนตรัสมา สัมโพธิญาณ ขอให้ตาลทองลอยทวนกระแสน้ำ แม่น้ำไม่ได้สำเร็จสมประสงค์ ขอให้ตาลลอยลงไปตามกระแสน้ำ” ตาลนั้นได้ลอยทวนกระแสน้ำขึ้นไป จนถึงวังน้ำวนแห่งหนึ่งจึงจมลง

พญาวสวัติมารราชา ได้สดับเสียงเทพเจ้าบันลือเสียงสาธุการ ก็ทราบชัดในพระทัยว่า พระมหาบุรุษจะตรัสรู้ พระสัพพัญญุตญาณ ทำลายบ่วง ที่วางไว้ แล้วหลุดพ้นไปได้ ก็น้อยใจ คิดถุษา เคียดแค้น ป่าวประกาศเรียกพลเสนามาร พร้อมด้วยสรรพอาวุธและสรรพาวุธที่ร้ายแรงเหลือที่จะประมาณ พญาวสวัตินขึ้นช้างพระที่นั่งคีรีเมขล นรมิตมือพนมมือ ถืออาวุธพร้อมสรรพ นำกองทัพอันแสนร้าย เหาะ

มาทางนภาลัษยประเทศ เข้าล้อมเขตบัลลังก์ของพระมหา
บุรุษเจ้าไว้อย่างแน่นหนา บรรดาเทพเจ้าที่พากันมาห้อม
ล้อมถวายสักการะบูชาสารการพระมหาบุรุษอยู่ เมื่อได้เห็น
พญามารยกพหลพลมารมา ต่างตกใจกลัวอกสันขวัญหาย
พากันหนีไปยังขอบจักรวาล ทั้งพระมหาบุรุษเจ้าให้ต่อสู้
พญามารแต่พระองค์เดียว

เมื่อพระมหาบุรุษไม่ทรงแลเห็นผู้ใด จะช่วยได้
ก็ทรงระลึกถึงบารมีธรรมทั้ง ๓๐ ประการ ซึ่งจุฑาทารกล่า
มิดัตราวุธครบครัน สามารถฉวยกับหมู่มาร ขบไล่ให้ปราชัย
หนีไปให้สิ้นเชิงได้ ก็ทรงโสมนัส ประทับนั่งอยู่ โดยมีได้สะทก
สะท้านแต่ประการใดฝ่ายพญามารวิสวดีเห็นพระมหาบุรุษ
ประทับนั่งนิ่ง มิได้หวั่นไหวแต่ประการใดก็พิโรธร้องประกาศ
ก้อง ให้เสนามารรุกเข้าทำอันตรายหลายประการจนหมด
ฤทธิ์ บรรดาสรรพาวุธศัตรายาพิษที่พุ่งซัดไป ก็กลับกลายเป็น
บุปผามาลัยบูชาพระมหาบุรุษจนสิ้น ครั้งนั้นพญามาร
ตรัสแก่พระมหาบุรุษด้วยสันดานพาลว่า “ดูก่อนลิขิตตะ
บัลลังก์แก้วนี้ เกิดเพื่อบุญเรา เป็นของสำหรับเรา ท่านเป็น
คนไม่มีบุญ ไม่สมควรจะนั่ง จงลุกไปเสียโดยเร็ว” พระมหา
บุรุษก็ตรัสตอบว่า “ดูก่อนพญามาร บัลลังก์แก้วนี้ เกิดขึ้น
ด้วยบุญของอาตมา ที่ได้บำเพ็ญมาแต่อดีตชาติกับปป์ จะนับ
จะประมาณมิได้ ดังนั้น อาตมาผู้เดียวเท่านั้น สมควรจะนั่ง
ผู้อื่นไม่สมควรเลย” พญามารก็คัดค้านว่า ที่พระมหาบุรุษ

รับสั่งมานั้น ไม่เป็นความจริง ให้พระองค์หาพยานมายืนยัน
ว่า พระองค์ได้บำเพ็ญกุศลมาจริง ให้ประจักษ์เป็นสักขีพยาน
ในที่นี้เมื่อพระมหาบุรุษไม่เห็นผู้อื่นใด ใครจะกล้ำมาเป็น
พยานยืนยันในที่นี้ได้จึงตรัสเรียกนางวสุนธรา เจ้าแห่งธรณี
ว่า “ดูก่อน วสุนธรา นางจงมาเป็นพยานในการบำเพ็ญกุศล
ของอาตมาในกาลบัดนี้ด้วยเถิด”

นางวสุนธรา เจ้าแม่ธรณีก็ปรากฏกาย ทำ อัญชลี
ถวายอภิวาทพระมหาบุรุษเจ้าแล้วประกาศให้พญามาร
ทราบ ว่า พระมหาบุรุษ เมื่อเป็นพระบรมโพธิสัตว์เจ้า ได้
บำเพ็ญบุญมามากมายตลอดกาล เหลือที่จะนับจะประมาณ
ได้ แต่น้ำที่ข้าพเจ้าเอามวยผมรองรับไว้บนเศียรเกล้า ก็มี

มากพอจะถือไว้เป็นหลักฐานวินิจฉัยได้ นางวสุนธรากล่าว
แล้วก็ประจงหัตถ์อันงามปล่อยมวยผม บีบน้ำที่สะสมไว้ใน
อนกชาติให้ไหลหลั่งออกมาเป็นทะเลหลวง กระแสน้ำบา
ออกท่วมทับเสนามารทั้งปวงให้จมลงวอดวาย กำลังน้ำได้
ท่วมซัดพัดซ้างนาพาศิริเมฆลให้ถอยถล่มลงไปติดขอบจักรวาล
ครั้งนั้น พญามารตกตลึงเห็นเป็นอัศจรรย์ ด้วยมิเคยเห็น
มาแต่กาลก่อน ก็ประนมหัตถ์ถวายนมัสการ ยอมปราชัย
พ่ายแพ้บุญบารมีของพระมหาบุรุษ แล้วก็อันตรธานหนีไป

■ แหล่งที่มา : <https://sites.google.com>
เรื่อง ประวัติพระพุทธเจ้า

วันวิสาขบูชา

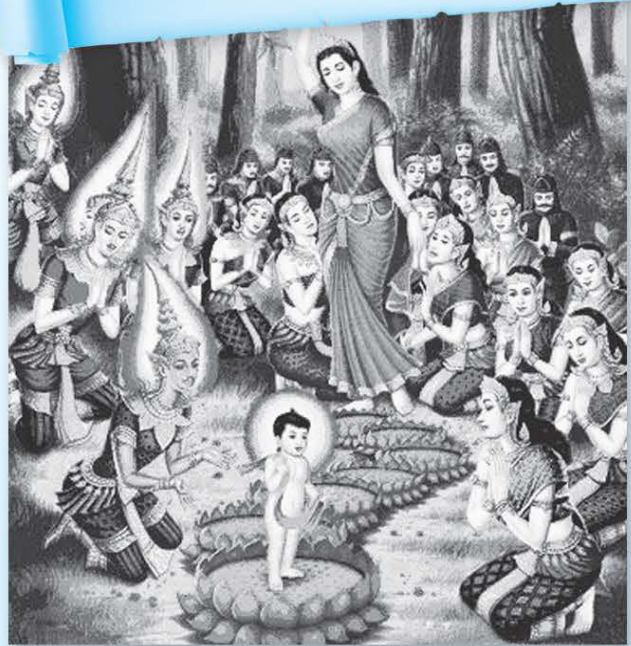
วันวิสาขบูชา เป็นวันสำคัญอีกวันหนึ่งของชาวพุทธทั่วโลก ซึ่งในปีนี้ วันวิสาขบูชาตรงกับ วันเสาร์ ที่ ๑๔ พฤษภาคม คำว่า วิสาขบูชา ย่อมาจากคำว่า “วิสาขปุณณมีบูชา” แปลว่า “การบูชาในวันเพ็ญเดือนวิสาขะ” ดังนั้น วิสาขบูชา จึงหมายถึง การบูชาในวันเพ็ญเดือน ๖ ซึ่งตรงกับวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ ตามปฏิทินจันทรคติของไทย ซึ่งมักจะตรงกับเดือนพฤษภาคม หรือมิถุนายน แต่ถ้าปีใดมีอธิกมาส คือ มีเดือน ๘ สองหน ก็เลื่อนไปเป็นวันขึ้น ๑๕ ค่ำ กลางเดือน ๗ หรือราวเดือนมิถุนายน

ประวัติวันวิสาขบูชา

วันวิสาขบูชา ถือเป็นวันสำคัญยิ่งทางพระพุทธศาสนา เพราะเป็นวันที่เกิด ๓ เหตุการณ์ที่สำคัญที่เกี่ยวกับองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวียนมาบรรจบกันในวันเพ็ญเดือน ๖ แม้จะมีช่วงระยะเวลาห่างกันนับเป็นเวลาหลายสิบปี ซึ่งเหตุการณ์อัศจรรย์ ๓ ประการ ได้แก่

๑. วันวิสาขบูชา เป็นวันที่พระพุทธเจ้าประสูติ

เมื่อพระนางสิริมหามายา พระมเหสีของพระเจ้าสุทโธทนะ แห่งกรุงกบิลพัสดุ์ ทรงพระครรภ์แก่จวนจะประสูติ พระนางจึงเสด็จแปรพระราชฐานไปประทับ ณ กรุง

เทวทหะ เพื่อประสูติในตระกูลของพระนางตามประเพณีนิยมในสมัยนั้น ขณะเสด็จแวะพักผ่อนพระอิริยาบถใต้ต้นสาละ ณ สวนลุมพินีวัน พระนางก็ได้ประสูติพระโอรส ณ ต้นสาละนั้น ซึ่งตรงกับวันเพ็ญเดือน ๖ ก่อนพุทธศักราช ๔๐ ปี ครั้นพระกุมารประสูติได้ ๕ วัน ก็ได้รับการถวายพระนามว่า สิทธัตถะ แปลว่า สมปรารถนา ขาวการประสูติแพร่ไปถึงอสิตตาส ผู้อาศัยอยู่ในอาศรมเชิงเขาหิมาลัย และมีความ

คุ้นเคยกับพระเจ้าสุทโธทนะ ดาบสจึงเดินทางไปเข้าเฝ้า และเมื่อเห็นพระราชกุมารก็ทำนายได้ทันทีว่า นี่คือผู้จะตรัสรู้ เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จึงกล่าวพยากรณ์ว่า “พระราชกุมารนี้จักบรรลุพระสัพพัญญุตญาณ เห็นแจ้งพระนิพพาน อันบริสุทธิ์อย่างยิ่ง ทรงหวังประโยชน์แก่ชนเป็นอันมาก จะประกาศธรรมจักรพรหมจรรย์ของพระกุมารนี้จักแพร่หลาย” แล้วกราบลงแทบพระบาทของพระกุมาร พระเจ้าสุทโธทนะทอดพระเนตรเห็นเหตุการณ์นั้นทรงรู้สึกอศรราย และเปี่ยมล้นด้วยปิติ ถึงกับทรุดพระองค์ลงอภิวาทพระราชกุมารตามอย่างดาบส

๒. วันวิสาขบูชา เป็นวันที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ ณ ตตรัมมาสัมโพธิญาณ

หลังจากออกผนวชได้ ๖ ปี จนเมื่อพระชนมายุ ๓๕ พรรษา เจ้าชายสิทธัตถะก็ทรงตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า ณ ใต้ร่มไม้ศรีมหาโพธิ์ ฝั่งแม่น้ำเนรัญชรา ตำบลอุรุเวลาเสนานิคม ในตอนเช้ามืดของวันพุธ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ ปีระกา ก่อนพุทธศักราช ๔๕ ปี ปัจจุบันสถานที่ตรัสรู้แห่งนี้เรียกว่า พุทธคยา เป็นตำบลหนึ่งของเมืองคยา แห่งรัฐพิหารของอินเดีย

สิ่งที่ตรัสรู้ คือ อริยสัจสี่ เป็นความจริงอันประเสริฐ ๔ ประการของพระพุทธเจ้า ซึ่งพระพุทธเจ้าเสด็จไปที่ต้นมหาโพธิ์ และทรงเจริญสมาธิภาวนาจนจิตเป็นสมาธิได้ฌานที่ ๔ แล้วบำเพ็ญภาวนาต่อไปจนได้ญาณ ๓ คือ

- ยามต้น : ทรงบรรลุ “ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ” คือ ทรงระลึกชาติในอดีตทั้งของตนเองและผู้อื่นได้

- ยามสอง : ทรงบรรลุ “จุตูปปาตญาณ” คือ การรู้แจ้งการเกิดและดับของสรรพสัตว์ทั้งหลาย ด้วยการมีตาทิพย์สามารถเห็นการจุติและอุบัติของวิญญาณทั้งหลาย

- ยามสาม หรือยามสุดท้าย : ทรงบรรลุ “อาสวักขยญาณ” คือ รู้วิธีกำจัดกิเลสด้วย อริยสัจ ๔ (ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค) ได้ตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ในคืนวันเพ็ญเดือน ๖ ซึ่งขณะนั้นพระพุทธองค์มีพระชนมายุได้ ๓๕ พรรษา

3. วันวิสาขบูชา เป็นวันที่พระพุทธเจ้าเสด็จเข้าสู่ปรินิพพาน

เมื่อพระพุทธองค์ได้ตรัสรู้และแสดงธรรมเป็นเวลานานถึง ๔๕ ปี จนมีพระชนมายุได้ ๘๐ พรรษา ได้ประทับจำพรรษา ณ เวฬุคาม ใกล้เมืองเวสาลี แคว้นวัชชี

ในระหว่างนั้นทรงพระประชวรอย่างหนัก ครั้นเมื่อถึงวันเพ็ญเดือน ๖ พระพุทธองค์กับพระภิกษุสงฆ์ทั้งหลาย ก็ไปรับภัตตาหารบิณฑบาตที่บ้านนายจุนทะ ตามคำกราบทูลนิมนต์ พระองค์เสวยสุกรมัททวะที่นายจุนทะตั้งใจทำถวาย ก็เกิดอาพาธลง แต่ทรงอดกลั้นมุ่งเสด็จไปยังเมืองกุสินารา ประทับ ณ ป่าสาละ เพื่อเสด็จดับขันธปรินิพพาน

เมื่อถึงยามสุดท้ายของคืนนั้น พระพุทธองค์ก็ทรงประทานปัจฉิมโอวาทว่า “ดูก่อนภิกษุทั้งหลายอันว่าสังขารทั้งหลายย่อมมีความเสื่อมสลายไปเป็นธรรมดา ท่านทั้งหลายจงยังกิจทั้งปวงอันเป็นประโยชน์ของตนและประโยชน์ของผู้อื่นให้บริบูรณ์ด้วยความไม่ประมาทเถิด” หลังจากนั้นก็เสด็จเข้าดับขันธปรินิพพาน ในราตรีเพ็ญเดือน ๖ นั้น

กิจกรรมในวันวิสาขบูชา

กิจกรรมที่พุทธศาสนิกชนพึงปฏิบัติใน วันวิสาขบูชา ได้แก่

๑. ทำบุญใส่บาตร กรวดน้ำอุทิศส่วนกุศลให้ญาติที่ล่วงลับและเจ้ากรรมนายเวร

๒. จัดสำรับคาวหวานไปทำบุญถวายภัตตาหารที่วัด และปฏิบัติธรรม ฟังพระธรรมเทศนา

๓. ปลื้มนบปล่อยปลา เพื่อสร้างบุญสร้างกุศล

๔. ร่วมเวียนเทียนรอบอุโบสถที่วัดในตอนค่ำ เพื่อรำลึกถึง พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์

๕. ร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับวันสำคัญทางพุทธศาสนา

๖. จัดแสดงนิทรรศการ ประวัติ หรือเรื่องราวความเป็นมาเกี่ยวกับวันวิสาขบูชาตามโรงเรียน หรือสถานที่ราชการ เพื่อให้ความรู้ และเป็นการร่วมรำลึกถึงความสำคัญของวันวิสาขบูชา

๗. ประดับธงตามอาคารบ้านเรือน วัดและสถานที่ราชการ

๘. บำเพ็ญสาธารณประโยชน์

■ แหล่งที่มา : K@POOK! จาก

<https://highlight.kapook.com>

เรื่อง...

ประตู่แห่งประโยชน์

ณ นครสาวัตถี มีบุตรชาย เศรษฐี ผู้มีสมบัติมากคนหนึ่งอายุ ๗ ขวบ เป็นผู้มียุญญาวันหนึ่งเขาเข้าไปหาบิดาถามถึงเรื่องปัญหาอันเป็นประตูแห่งประโยชน์ เศรษฐีผู้บิดาไม่ทราบปัญหานั้นจึงได้เกิดปริวิตกว่า ปัญหานี้สุขุมยิ่งนักนอกจากพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้วไม่มีผู้ใดสามารถจะแก้ปัญหานี้ได้

เศรษฐีจึงพาบุตรถือดอกไม้ของหอมและเครื่องอุปโภคจำนวนมากไปสู่พระเชตวันวิหาร บูชาพระศาสดาแล้วถวายบังคม นั่ง กราบพูล ความซื่อสัตย์กับพระผู้มีพระภาคเจ้าว่าข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ เด็กนี้มีปัญญา ถามปัญหาประตูแห่งประโยชน์กับข้าพระองค์ ข้าพระองค์ไม่ทราบคำตอบนั้นจึงพามายังสำนักของพระองค์ ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ตัวข้าพระองค์ขอโอกาสขอพระผู้มีพระภาคเจ้าโปรดกล่าวแก้ปัญหานั้นเถิด พระเจ้าข้า

พระพุทธเจ้าตรัสว่า แม้ในกาลก่อน เราก็ถูกเด็กนี้ถามปัญหานั้นแล้วและเราก็กล่าวแก้ปัญหานั้นกับเขาแล้วในครั้งนั้นเด็กนี้รู้ปัญหานั้นแต่บัดนี้เขากำหนดไม่ได้ เพราะความลึกลับแห่งภพครั้นเมื่อท่านเศรษฐีถามปัญหา ก็ทรงนำเอาเรื่องในอดีตมาเล่า

ในอดีตกาลครั้งพระเจ้าพรหมทัตเสวยราชสมบัติอยู่ใน กรุงพาราณสีพระโพธิสัตว์เสวยพระชาติเป็นเศรษฐี มีสมบัติมากครั้งนั้นบุตรของท่านเกิดมาได้ ๗ ขวบ เป็นผู้มียุญญา วันหนึ่งเข้าไปหาบิดา ถามปัญหาเรื่องประตูแห่งประโยชน์ว่า

ข้าแต่ท่านบิดา อะไรชื่อว่าประตูแห่งประโยชน์ครั้งนั้นบิดาของเขา เมื่อจะกล่าวแก้ปัญหานั้นตอบว่า“บุคคลควรปรารถนาลาภอย่างยิ่ง คือความไม่มีโรค ๑ ศีล ๑ ความคล้อยตามผู้รู้ ๑ การสดับตรับฟัง ๑ ความประพฤติตามธรรม ๑ ความไม่ท้อถอย ๑ คุณธรรม ๖ ประการนี้ เป็นประตูด่านแรกแห่งประโยชน์” ดังนี้

พระโพธิสัตว์กล่าวแก้ปัญหายุ่งยากประตูแห่งประโยชน์แก่บุตรตั้งแต่นั้นมา เขาก็ประพฤติในธรรม ๖ ประการ นั้นพระโพธิสัตว์บำเพ็ญบุญมีทานเป็นต้น แล้วก็ไปตามยถากรรมบุตรในครั้งนั้น ได้มาเป็นบุตรคนปัจจุบันส่วนมหาเศรษฐี ได้มาเป็น พระพุทธเจ้า

ประตูแห่งประโยชน์ คือ ประตูสู่จุดหมายคุณธรรมหกประการนี้ เป็นประตูสู่ความสำเร็จความเจริญ ธรรมที่เป็นดุจประตูชัยให้ก้าวหน้าสู่ความเจริญของงามของชีวิต

สรุป กายใจต้องดี สุขภาพดีไม่มีโรคภัยมีศีลเป็น ผู้ไม่เบียดเบียนก็ไม่ถูกเบียดเบียนคบบัณฑิต ผู้รู้หรือนักปราชญ์ทำให้โอกาสผิดพลาดน้อยสะสมการฟังธรรมเพิ่มปัญญากำหนดได้ดำเนินชีวิตตามครรลองคลองธรรม มีธรรมเป็นที่พึ่ง มีวิริยะความเพียร ความเพียรอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น

■ แหล่งที่มา : ธรรมไทย จาก www.dhammathai.org
ธรรมะและชีวิต ภูริทัตดา
จาก www.bhuritatta.blogspot.com

มงคลชีวิต ๓๘ ประการ

“อยู่ในถิ่นที่เหมาะสม”

ต้นไม้ต้นไหน หากปลูกไว้ในกระถาง
ถึงจะไม่ตาย ก็ต้องกลายเป็นไม้แคระแกร็น
แต่ถ้านำไปปลูกในที่ดินดี มีบริเวณกว้างขวาง น้ำท่าอุดมสมบูรณ์
ก็โตวันโตคืน กลายเป็นต้นไม้ใหญ่ แผ่กิ่งก้านสาขาเต็มที่
เช่นกัน คนเราหากตกอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เลว
ถึงจะมีความรู้ความสามารถ ก็ยากที่จะเอาดีได้
แต่ถ้าอยู่ในถิ่นที่เหมาะสมแล้ว
ก็สามารถสร้างความสำเร็จก้าวหน้าได้โดยง่าย

๒. พัฒนาที่อยู่ที่เราทำงานให้เป็นถิ่นที่เหมาะสม ไม่ว่าเราจะไปอยู่ที่ใดก็ตาม ต้องพยายามพัฒนาถิ่นที่เราอยู่ให้เป็นถิ่นที่เหมาะสมอย่างเต็มความสามารถ ไม่ว่าจะเป็นบ้านที่เราอยู่ สถานที่ที่เราทำงานหรือชุมชนที่เราอยู่อาศัยก็ตาม โดยยึดหลักการพัฒนาให้เป็นถิ่นที่เหมาะสมดังนี้

ลักษณะของถิ่นที่เหมาะสม

๑. อาวาสเป็นที่สบาย หมายถึง เป็นที่ที่มีสภาพทางภูมิศาสตร์ดี เช่น ถ้าเป็นบ้าน ก็ต้องให้มีต้นไม้ร่มรื่น น้ำไฟสะดวก ถ้าเป็นโรงเรียน ก็ต้องมีสุข-ลักษณะดี มีอากาศถ่ายเทสะดวก ไม่มีเสียงอึกทึก มีบริเวณกว้างขวาง มีสนาม กีฬา ถ้าเป็นที่ตั้งร้านค้า ก็ต้องเป็นบริเวณที่อยู่ในย่านชุมชน การคมนาคมสะดวก ถ้าเป็นจังหวัดหรือภาค ก็ต้องเป็นบริเวณที่มีสภาพภูมิศาสตร์ดี เช่น ไม่ลุ่มไม่ดอนเกินไป ไม่หนาวไม่ร้อนจนเกินไป เป็นต้น

๒. อาหารเป็นที่สบาย หมายถึง เป็นบริเวณที่สามารถจัดหาอาหารได้สะดวก เช่น อยู่ใกล้ตลาด หรือบริเวณที่มีการเกษตรกรรมสามารถผลิตอาหารได้เองอย่างพอเพียง และเป็นที่ที่สามารถประกอบธุรกิจการงานหารายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ดี

๓. บุคคลเป็นที่สบาย หมายถึง บริเวณที่อยู่นั้นต้องไม่มีนักเลงอันธพาล โจรผู้ร้ายไม่ซุกซม คนส่วนใหญ่ในละแวกนั้นเป็นคนดี มีศีลธรรม มีวินัย ใฝ่หาความก้าวหน้า

๔. ธรรมะเป็นที่สบาย หมายถึง ความดีงาม ความเหมาะสม ใน ๒ ลักษณะ คือ

- ในทางโลก หมายถึง ในถิ่นนั้นมีโรงเรียน

ถิ่นที่เหมาะสม คือ อะไร?

ถิ่นที่เหมาะสม คือ ถิ่นที่สิ่งแวดล้อมดี ไม่เป็นพิษเป็นภัยแก่สุขภาพกายและใจ ยิ่งกว่านั้น ยังสนับสนุนให้ผู้อยู่อาศัยสามารถประกอบ กิจกรรมงานในหน้าที่อันเป็นลัทธิมาอาชีพ ให้เจริญก้าวหน้าได้โดยง่าย และสร้างสมคุณงามความดีได้เต็มที่มีความหมายครอบคลุมถึงถิ่นที่อยู่ทุกระดับ เช่น บ้านที่เราอาศัย โรงเรียนที่เราเรียน สถานที่ที่เราทำงาน หมู่บ้านชุมชนที่เราอยู่ ตำบลที่เราตั้งหลักฐาน อำเภอ จังหวัด ประเทศ ทวีป เป็นต้น

วิธีอยู่ในถิ่นที่เหมาะสม

๑. เลือกที่อยู่ที่เหมาะสมเราควรแสวงหาถิ่นที่เหมาะสม อยู่อาศัยให้ได้จึงจะเจริญ เช่น แสวงหาโรงเรียนดีๆ ที่ทำงานดีๆ ทำเลปลูกบ้านดีๆ จะบวชก็หาวัดดีๆ

สถานศึกษาสำหรับให้ความรู้ได้อย่างดี ตลอดจนมีหลักการปกครอง การบริหารราชการบ้านเมืองที่ดีอีกด้วย

- ในทางธรรม หมายถึง ในถิ่นนั้นมีพระภิกษุ หรือ ขรวาสผู้รู้ธรรม เป็นบัณฑิต สามารถให้การอบรมสั่งสอน ศีลธรรมได้อย่างดี หรือถิ่นที่พระพุทธศาสนาแผ่ไปถึง สามารถให้ทาน รักษาศีล ฟังเทศน์ ทำสมาธิภาวนาได้เป็นนิ

วิธีทำบ้านให้น่าอยู่

๑. ดูแลบ้านให้สะอาด เป็นระเบียบ มีทางถ่ายเทอากาศได้สะดวก

๒. เลือกซื้อเลือกทำอาหารให้ถูกหลักอนามัย เป็นแม่บ้านก็ต้องหัดทำอาหารให้เป็น

๓. จูงใจคนในบ้านให้ มีความเคารพซึ่งกันและกัน ละเว้นอบายมุข มีความขยันหมั่นเพียร มีน้ำใจต่อกัน โดยเริ่มปรับปรุงที่ตัวเราเองให้ดีกว่าก่อน แล้วจึงชักชวน ผู้อื่นให้ปฏิบัติตาม

๔. ชักนำกันไปวัดทำบุญ รักษาศีล ฟังเทศน์ ฝึกสมาธิ เป็นประจำ จัดบ้าน ให้มีอุปกรณ์เครื่องเสริมสร้างทางใจ เช่น มีหนังสือธรรมะ มีห้องพระหรือหิ้งพระ กำจัดภาพและหนังสือที่ไม่เหมาะสมออกให้หมด เช่น ภาพหรือหนังสือลามกเป็นต้น และชักชวนกันสวดมนต์เจริญสมาธิภาวนาที่บ้านอย่างสม่ำเสมอด้วย

อานิสงส์การอยู่ในถิ่นที่เหมาะสม

๑. ทำให้ได้รับความสุขกายสุขใจเต็มที่
๒. ทำให้ได้รับความเจริญก้าวหน้าทั้งทางโลกและทางธรรม
๓. ทำให้มีโอกาสบำเพ็ญบุญเต็มที่ ทั้งทาน ศีล ภาวนา
๔. ทำให้ได้รู้ลาภอันประเสริฐ คือได้ความศรัทธาในพระรัตนตรัย
๕. ทำให้ได้ฟังธรรมอันประเสริฐ คือได้ฟังคำสอนของพระพุทธเจ้า
๖. ทำให้ได้รู้พระสัทธรรม คือ ได้ศึกษาธรรมะ
๗. ทำให้ได้การเห็นอันประเสริฐ คือได้เห็นพระรัตนตรัย
๘. ทำให้ได้การศึกษาอันประเสริฐ คือได้ศึกษาศีล สมาธิ ปัญญา
๙. ทำให้ได้การบำรุงอันประเสริฐ คือได้บำรุงพระพุทธศาสนา
๑๐. ทำให้ได้การระลึกอันประเสริฐ คือได้ระลึกผูกพันอยู่กับพระรัตนตรัย
๑๑. ทำให้ได้ที่พักอันสูงสุด คือพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์
๑๒. ทำให้ได้อริยทรัพย์ คือหนทางสู่นิพพาน

■ แหล่งที่มา : กัลยาณมิตร เพื่อนแท้สำหรับคุณ
จาก <http://www.kalyanamitra.org>

พาเที่ยว... วัดไผ่

วัดไผ่ เป็นวัดตั้งอยู่ริมน้ำบางขาม ตำบลเขาสมอคอน อำเภอกำแพง จังหวัดลพบุรี เป็นวัดเก่าตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาตอนต้น รัชกาลสมเด็จพระเจ้าบรมโกศ ทรงปฏิสังขรณ์ มีพระวิหาร ซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมแบบอยุธยาตอนต้นคือ มีลักษณะเจาะช่องผนังแทนหน้าต่าง ภายในมีพระประธานขนาดใหญ่ปางมารวิชัย ลงรักปิดทอง มีซุ้มเรือนแก้วแบบพระพุทธรูปชินราช จังหวัดพิษณุโลก ด้านหน้าและด้านหลังของพระวิหารมีลายปูนปั้นเรื่องทศชาติ และเรื่องปฐมสมโพธิงามน่าดูนัก ซึ่งนับว่าเป็นภาพประติมากรรมฝาผนังขนาดใหญ่ที่มีความสำคัญยิ่งชิ้นหนึ่งของชาตินอกจากนี้วัดไผ่ยังมีรูปพระศรีอารียะเป็นของสำคัญอีกอย่างหนึ่งซึ่งผู้คนนับถือกันมาแต่โบราณ ในรัชกาลที่ ๕ ไฟป่าไหม้วิหารรูปพระศรีอารียะชำรุดไป พระบาทสมเด็จพระ

จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดฯให้อัญเชิญลงมาปฏิสังขรณ์ในกรุงเทพฯ แล้วคืนกลับไปประดิษฐาน ณ วัดไผ่ ดังเดิม

ตำนานเกี่ยวกับวัดไผ่

พระศรีอารียะ เป็นพระพุทธรูปที่ประชาชนเลื่อมใสศรัทธามากโดยมีตำนานเล่าเกี่ยวกับพระศรีอารียะนี้ว่าชายแก่คนหนึ่งชื่อว่ามณฑา หมั่นทำบุญรักษาศีลภาวนาอยู่เป็นนิจ เพื่อจะได้มีอายุยืนให้ถึงสมัยพระศรีอารียะมาโปรดโลกมนุษย์ ก่อนจะตายได้สั่งญาติไว้ว่าให้เอาศพไว้ ๗ วัน แล้วค่อยเผา เมื่อเผามณฑาตายไป ด้วยบุญกุศลที่สร้างสมไว้พระอินทร์จึงเป็นผู้มารับวิญญาณและแจ้งเผามณฑาว่าพระศรีอารียะมาเกิดเป็นมนุษย์แล้วและบวชเป็นพระอยู่วัดไผ่ แต่ไม่รู้ว่หน้าตาเป็นอย่างไร พระอินทร์จึงมอบดอกบัวหนึ่งดอกแก่เผ้ามณฑา เพื่อนำไปกราบพระศรีอารียะ แล้วส่งวิญญาณเผ้ามณฑากลับสู่ร่าง เผ้ามณฑาฟื้นขึ้นมาแล้วเล่าเรื่องไปพบพระอินทร์ให้ญาติพี่น้องฟัง และรีบไปวัดไผ่ เมื่อไปถึงพระกำลังสวดปาฏิโมกข์อยู่ในโบสถ์ แก่จึงนั่งรออยู่ที่บันไดโบสถ์พร้อมกับพนมมือชูดอกบัวขึ้นถวาย พระได้เดินออกจากโบสถ์ทีละรูป แต่ไม่มีพระองค์ใดรับดอกบัวเลยเนื่องจากพระมองไม่เห็นดอกบัว เห็นเพียงเผ้ามณฑานั่งพนมมืออยู่ เมื่อพระออกจากโบสถ์จนหมดแล้ว เผ้ามณฑาจึงถามเถรว่า พระวัดนี้หมดแล้วหรือ เถรบอกว่ายังมีอีก

รูปหนึ่งชื่อพระศรี วันนี้อาพารไม่ได้ลงโบสถ์เฒ่ามณฑา จึง
 ธิปไปหาพระศรีที่กุฎเพื่อถวายดอกบัว พระศรีเห็นดอกบัว
 ก็รับลูกขึ้นรับ เฒ่ามณฑาทู้นที่ว่าเป็นพระศรีอารียังความ
 ปลาบปล้มบิบัติให้แก่เฒ่ามณฑาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอยุ้รับใช้
 พระศรีอารีย ต่อมาพระศรีก็ถึงแก่มรณภาพ พระภิกษุ
 สามเณรและประชาชนผู้มีจิตศรัทธาจึงร่วมกันหล่อรูปพระ
 ศรีอารียแต่ทำอย่างไรก็ไม่เสร็จ พระอินทร์จึงแอบมาหล่อ
 ให้ในเวลาเพลที่ภิกษุสามเณรไปฉันเพล เมื่อกลับจากฉันเพล
 ก็เห็นรูปหล่อพระศรีอารียเสร็จเรียบร้อยแล้วเป็นที่อัศจรรย์
 อย่างยิ่งแก่ภิกษุสามเณรและผู้ทีพบเห็น

ถาวรวัตถุที่สำคัญ

พิพิธภัณฑ์สถาน เป็นสถานที่ รวบรวมความมั่งคั่ง
 ความเก่าแก่ของวัด รวมถึงโบราณวัตถุที่ทางวัดนำมาเก็บ
 รักษาไว้ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ เป็นต้นมา

หอประชุมสงฆ์ มีศิลปกรรมที่ทรงคุณค่า คือหน้าบัน
 ทั้งสี่ด้านประดิษฐานด้วยไม้แกะสลักรูปพระนารายณ์ทรงครุฑ
 ที่วิจิตรบรรจงสวยงาม ยากจะหาแห่งใดมาเสมอเหมือน นับ
 เป็นศิลปกรรมที่ประมาณค่าไม่ได้

พระวิหารเก้าห้อง บริเวณของพระวิหารเก้าห้อง
 เป็นวิหารที่ประกอบไปด้วยงานศิลปกรรมอันล้ำค่า สะท้อน

ถึงภูมิปัญญาไทย ตัววิหารกว้าง ๑๓ เมตร ยาว ๒๙ เมตร
 มีประตูเข้าออก ๔ ประตู นับเป็นวิหารที่มีขนาดใหญ่ มีภาพ
 ปูนปั้นเรื่องทศชาติ และปฐมสมโพธิที่ผนังด้านหน้าและด้าน
 หลัง สวยงาม สมบูรณ์ ชนิดเป็นข้อสันนิษฐานว่าพระวิหาร
 หลังนี้สร้างขึ้นในสมัยสุโขทัย มีอายุอยู่ในราว ๘๐๐-๙๐๐
 ปีเศษ ภายในประดิษฐานพระพุทธรูป สมัยกรุงศรีอยุธยา
 ตอนต้นหน้าตักขนาด ๓.๘ เมตร

วิหารเก้า เป็นวิหารทรงยาว ฐานรับตัวอาคารทำเป็น
 บัวคว่ำชั้นเดียว ไม่มีหน้าต่าง แต่เจาะช่องลมที่ผนังทั้งสอง
 ข้าง ข้างละห้าช่อง อันเป็นความนิยมของสถาปัตยกรรม
 ก่อนสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช มีสิ่งน่าชม ได้แก่
ลายปูนปั้น ประดับอยู่ที่ผนังนอกวิหารทั้งด้านหน้าและด้าน
 หลัง และมุขตอนในวิหาร เป็นลายปูนปั้นเต็มพื้นผนัง มี
 ความงดงามและสภาพค่อนข้างสมบูรณ์ ที่ผนังด้านหน้าเป็น
 เรื่องพุทธประวัติและทศชาติชาดก ส่วนด้านหลังยังเป็นที่
 ถกเถียงกันอยู่ บ้างว่าเป็นพุทธประวัติตอนมารผจญ บ้าง
 ก็ว่าเป็นตอนแบ่งพระบรมสารีริกธาตุแต่บางคนก็ว่าเป็นเรื่อง
 งมโหสถชาดก ที่ผนังมุขตอนในเป็นเรื่องพุทธประวัติตอน
 เจ้าชายสิทธัตถะเสด็จออกผนวช **พระประธาน** เป็นพระ
 ปางสมาธิในซุ้มเรือนแก้วคล้ายพระพุทธรชินราช ศิลปะอุทอง
 สังเกตได้จากพระพักตร์เป็นรูปไข่ แต่ดูเข้มแข็งบึกบึน มีไร
 พระศก และชายสังฆาฏิตัดตรง เติมองค์พระเป็นหินทราย
 แดง แต่ปัจจุบันมีการพอกปูนและลงรักปิดทอง

ประเพณีที่สำคัญ ประเพณีชักพระศรีอารียจะมีใน
 วันขึ้น ๑๔ ค่ำเดือน ๖ ของทุกปี โดยทางวัดโล้วจะอัญเชิญ
 รูปหล่อพระศรีอารียประดิษฐานบนแท่นตะเฆ่ แล้ว
 ประชาชนร่วมกันชักลากตะเฆ่ ตลอดทางที่ชักพระผ่านจะมี
 ประชาชนตั้งโรงทาน และมีจุดหยุดเพื่อให้ประชาชนได้
 สรงน้ำ ซึ่งเป็นประเพณีที่มีผู้หลั่งไหลเข้าร่วมเป็นจำนวนมาก
 ทุกปี พุทธศาสนิกชนจะอัญเชิญรูปหล่อพระศรีอารีย
 ประดิษฐานบนตะเฆ่ชนิดไม่มีล้อ จัดขบวนแห่ด้วยการให้
 ประชาชนมาร่วมอุดลากไปตามที่เส้นทางกำหนด เปิด
 โอกาสให้ประชาชนได้สรงน้ำและกราบนมัสการปิดทอง
 พระศรีอารียอย่างทั่วถึง

■ แหล่งที่มา : วิถีพิเศษ สารานุกรมเสรี
 จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/วัดโล้ว>

ธรรมะ จาก... หลวงพ่อเจ้าคุณฯ

ชาวพุทธที่ดีพึงมี สติที่มั่นคง ตั้งมั่น รู้ตัวทั่วพร้อมอยู่เสมอ การมีสติที่ดีทำให้เราเป็นผู้ใช้วิจารณญาณคือ ใช้ความคิดที่มีเหตุมีผลอย่างละเอียดรอบคอบ ทำให้เราเห็นตามความเป็นจริงซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ และจะเกิดขึ้นไม่ได้เลยถ้าเราขาดสติ พุทธองค์ ได้ตรัสสอนไว้มากมาย ในเรื่องของการใช้สติ วิจารณญาณ ในการพิจารณาสิ่งที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริง อย่าเพิ่งเชื่อ โดยที่ไม่ใช้สติ ปัญญา วิจารณญาณของตนเอง เราควรรับฟัง แต่อย่าด่วนตัดสินใจเชื่อไปในทันทีทันใด จนกว่าเราจะใช้สติ ปัญญา และวิจารณญาณ แล้ว

คำพูด ใครๆก็พูดได้ พูดให้ดี พูดให้สวยงาม ใครก็พูดได้ แต่ในทางปฏิบัตินั้น ถ้าพูดไปแล้ว ทำไม่ได้ หรือไม่ได้ทำ เราก็จะกลายเป็นคนที่ไม่น่าเชื่อถือ กลายเป็นคนที่คนอื่นไม่เคารพศรัทธา ตรงกันข้ามถ้าพูดแล้วทำ เมื่อทำแล้วอย่างที่พูด สิ่งที่จะเกิดขึ้นคือ ความศรัทธา และความเชื่อมั่น ในการกระทำ ที่หลวงพ่อบริยายนี้ด้วยเหตุว่า อยากจะให้พวกเรายึดหลักที่พุทธองค์ได้ทรงสอน ให้เราใช้ สติ ปัญญา วิจารณญาณ ใคร่ครวญ ไตร่ตรอง ให้ละเอียดรอบคอบ แม้บางครั้งเราใช้วิจารณญาณ อย่างหมดสิ้นแล้ว เราเชื่อว่าเป็นอย่างที่เราคิด แต่ความจริงอาจจะไม่ได้เป็นอย่างที่เราคิดก็ได้ เพราะ ความเชื่อของเรานั้น อยู่ในตัวเรา แต่ความจริงไม่ได้อยู่ที่ตัวเรา เพราะฉะนั้น ความจริงกับความเชื่อจึงเป็นเรื่องคนละส่วนกัน อยู่คนละที่กัน โบราณสอนไว้ว่า อย่าไว้ใจทาง อย่าวางใจคน หมายความว่า เราไม่ควรประมาทกับทางที่เราเดินทุกๆ วัน เพราะทุกสิ่งทุกอย่างไม่มีความเที่ยงแท้ และแน่นอนทางวันนี้อาจจะเรียบ แต่พรุ่งนี้อาจจะไม่เหมือนเดิม เช่นเดียวกับจิตใจของคน ถ้าเราไปคิดว่าใจเขาจะเป็นแบบนั้นแบบนี้ตลอดไป โดยที่เราไม่ระวัง อาจจะทำให้เกิดสิ่งที่เราไม่คาดคิดก็เป็นได้

สรุปก็คือ อย่าไว้ใจทาง อย่าวางใจคน หมายถึง จงมีสติ ตั้งมั่นอยู่ในความไม่ประมาท ตัวอย่างเช่น หมองู ซึ่งเป็นผู้มีความชำนาญ

เชี่ยวชาญในด้านการควบคุมสูงสุดท้ายก็ตายเพราะงู ทำไมถึงตายเพราะงูก็เพราะขาดสติ ฉะนั้นแล้วเราต้องมีสติตั้งอยู่บนความไม่ประมาท รู้ตัวทั่วพร้อม แต่จะให้เกิดผลดี และมีความสุขนั้นขณะที่เราใช้วิจารณ์ญาณใดๆก็ขอให้เรา เสริมไปด้วยหลักของเมตตาธรรม

เมตตาธรรม คือ มีความรัก ความปรารถนาดี ต่อผู้อื่น ความรัก ความปรารถนาดี จะทำให้เรามีความสุข และเกิดปัญญา เพราะความเมตตา จะทำให้เรารู้ และเข้าใจผู้อื่น ความเข้าใจนั้นเป็นปัจจัยสำคัญทำให้เราเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ทำให้เรารู้ความสุข ความทุกข์ของผู้อื่น ถ้าเขามีสุข เราก็ยินดีกับความสุขของเขา ภาษาพระ เรียกว่า มุทิตาจิต แต่ถ้าเขามีความทุกข์ เราเห็นความทุกข์ ความเดือดร้อนของเขา เราต้องมีความกรุณา ปรานีต่อเขา คือ รู้ว่าเขามีทุกข์ เราควรบำบัดทุกข์ หรือช่วยเขาอย่างไร ให้พ้นจากความทุกข์นั้น เพราะฉะนั้นเราทุกคนควรมีสติ ไปพร้อมกับความเมตตาเป็นที่ตั้งของจิตใจ จะทำให้เราเกิดปัญญา รู้ว่าเราต้องทำอะไร เพื่อให้เกิดความสุข ดังที่พุทธองค์สอนไว้ว่า เมตตาธรรม คำจูนโลกถ้าเรามีสติ แต่ไม่มีความเมตตาก็ดีที่มีสติ แต่จะทำให้เรากลายเป็นคนที่ไม่สนใจผู้อื่น ประเทศของเราขาดความเมตตา ทำให้เกิดความเห็นแก่ตัว ความโลภ เพิ่มมากขึ้น ในสังคมไทย

ความปรารถนาดี คือ มองทุกคนโดยใช้สติ ไม่ว่าเขาจะถูก ผิด ดี ชั่ว เราก็เข้าใจ ไม่โกรธ ให้อภัย ให้โอกาส สิ่งเหล่านี้เป็นบุญเป็นกุศลอันยิ่งใหญ่ สิ่งที่ต้องอธิบายนี้คือเรื่องของหัวใจ ถ้าเราจะไปคิดว่า คนผิด หรือคนที่ทำบาป จะทำผิดตลอด ก็จะทำให้เราผิดหลัก สังฆธรรม และคุณธรรม

สังฆธรรม คือ ไม่มีอะไรเที่ยงแท้ และแน่นอน ดังที่อธิบายไว้แล้วว่าอย่าไว้วางใจทาง อย่าวางใจคน บางครั้งอาจจะมีโอกาสครอบงำ จิตใจอาจจะแกว่ง เปลี่ยนทิศทางไปบ้าง ส่งผลทำให้เกิดการกระทำที่ผิดพลาด หรือบกพร่องไป เป็นธรรมดาปกติ พุทธองค์สอนให้เราพิจารณาตัวเอง เตือนตัวเอง แก่ไข ปรับปรุงตัวเอง ซึ่งเป็นหลักปกติทั่วไป เพราะพวกเราทุกคนไม่มีใครเกิดมาแล้วสมบูรณ์ดีพร้อมหมดทุกอย่าง แม้แต่พุทธองค์ที่ได้ตรัสรู้อรุณรัง ๔ รู้แจ้ง เห็นจริง ทุกสรรพสิ่งบนโลก เป็นทุกข์ไม่เที่ยงแท้ และไม่มีตัวตนที่แท้จริง ทุกสิ่งทุกอย่างไม่เว้นแม้แต่สิ่งที่อยู่ในหัวสมอง หัวใจ ความทรงจำ ความรู้สึก ของเรา ล้วนแล้วแต่ อยู่

ภายใต้กฎเดียวกันคือ เป็นทุกข์ไม่เที่ยงแท้ และไม่มีตัวตนที่แท้จริง กาลเวลาที่ผ่านไป จากเดือน เป็นปี คนเก่าเสียชีวิตไป คนใหม่เกิดขึ้นมา สิ่งที่จะเกิดขึ้นเป็นไปตามกรรมที่เราได้กระทำ “สัตว์โลก เป็นไปตามกรรม”

สุดท้ายนี้ หลวงพ่อ อยากจะขอแนะนำ ให้ทุกคนใช้โอกาส และเวลาที่มีอยู่ให้คุ้มค่าที่สุดโดยการปฏิบัติ ใช้สติ วิจารณ์ญาณ ไตรตรอง ยึดหลัก เมตตาธรรม ความรัก และความปรารถนาดี ดังที่พุทธองค์ ตรัสว่า สัพพะปาปัสสะ อะกะระณัง การไม่ทำบาปทั้งปวง กุสะลัสสุปะสัมปะทาการ ทำกุศลให้ถึงพร้อม สะจิตตะปะริโยทะปะนัง การชำระจิตของตนให้ขาวผ่อง สิ่งเหล่านี้จะทำให้เราพบกับความสุข

พระราชวิสุทธิประชนาถ (อลงกต ดิษฐปัญโญ)

เจ้าอาวาสวัดพระบาทน้ำพุ

ที่ปรึกษามูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

- แหล่งที่มา : กิจกรรมธรรมะข้างถนน ณ เกาะพหลโยธิน อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๒ จาก facebook วัดพระบาทน้ำพุ

พระธรรมนำสุข

“ทางพ้นทุกข์”

โยคาวจรผู้มุ่งหวังความพ้นไปจากทุกข์อยู่ ตั้งมั่นด้วยศรัทธาต่อพระรัตนตรัยแล้ว มีวิริยะ คือความเพียรเพ่งเพากิเลสอยู่ ถึงพร้อมด้วยความมีสติระลึกรู้อยู่มีสมาธิอันตั้งมั่นด้วยดีแล้ว กำหนดรู้อยู่ใน กาย เวทนา จิต ธรรม ยังปัญญาอันรู้แจ้งตามความเป็นจริงให้เกิดแล้วโดยลำดับ ดังกล่าวมานี้เป็นหลักในการประพจน์ปฏิบัติธรรม ที่เรียกว่า มหาสติปัฏฐาน ๔ ทรงตรัสไว้ว่า “เอกายโน อโย ภิกขเว มคโค สุตตานา วิสุทฺธิยา โสกะ ปริเทวานํ สมติกกมาย ทุกขโทมนสฺसानํ อตถกมายนฺยาสฺส อธิคมายนฺ พุพฺพานสฺส สจฺฉิกิริยาเยยฺยทํ จตฺตารโสติปัฏฐานา

ความว่า “ดูกรภิกษุทั้งหลาย หนทางนี้เป็นทางเดียวที่จะทำให้เหล่าสัตว์ บริสุทธิ์ล่วงพ้น ความโศกและความรำพันคร่ำครวญได้ ดับทุกข์และโทมนัสได้ บรรลุ อริยมรรค และเห็นแจ้งพระนิพพานได้ หนทางนี้คือ สติ

ปัฏฐาน ๔ ประการ” ดังพระพุทธพจน์ที่ยกมานี้เพื่อแสดงหลักฐานยืนยันต่อพระโยคาวจรถึงหลักการปฏิบัติอันนำไปสู่ความพ้นทุกข์ได้จริง

กัวย่างในมรรควิถีตามพระพุทธดำรัส ย่อมนำไปสู่ความรู้แจ้งตามความเป็นจริงโดยลำดับ ที่เรียกว่า ปัญญาญาณ หรือ ญาณ ๑๖ และวิปัสสนาญาณ ๙ การปฏิบัติธรรมนั้นไม่ว่าจะเป็นไปในส่วนแห่งสมถกัมมัฏฐาน ซึ่งมุ่งหมายในการทำจิตให้สงบ หรือ วิปัสสนากัมมัฏฐาน อันเป็นเหตุให้เรื่องซึ่งปัญญาก็ตามเห็นจะพ้นไปเสียจากหลักแห่งสติปัฏฐาน ๔ ไปไม่ได้เลย

โยคาวจรทั้งหลายจึงควรศึกษาทำความเข้าใจในองค์ประกอบต่างๆ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติธรรม ตามที่พระบรมศาสดาทรงตรัสสั่งสอนและวางหลักการเอาไว้ ให้เป็นทางดำเนินไปสู่มรรคผลตามพุทธประสงค์ ที่จะรื้อถอนเหล่าเวไนยสัตว์ให้พ้นไปจากทุกข์ คือความเวียนว่ายตายเกิด (วัฏฏะสงสาร) นั้นเอง

ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย ปกป้องคุ้มครองให้ท่านผู้ที่ได้อ่านบทความนี้ จงปราศจากอุปัทวอันตรายทั้งหลาย ทั้งปวง ถึงความสุข ความเจริญ สมควรแก่ฐานะ เทอญ

พระครูสังฆรักษ์สมบัติ สิลกุลิโต

ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดเขาลงพัฒนา

รองประธานมูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

๒๓ เมษายน ๒๕๖๒

ขอเชิญศิษยานุศิษย์ และ พุทธศาสนิกชน ร่วมเป็นเจ้าภาพ

เททองหล่อพระพุทธรูปบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ณ วัดพระบาทน้ำพุ ต.เขาสามยอต อ.เมือง จ.ลพบุรี

พระราชวิสุทธิประชานาถ (อลنگต กิกขปญโญ)

ประธานเททองหล่อ

กำหนดการพิธีเททองหล่อพระพุทธรูปบุรีศรีสุวรรณภูมิ ๘๘ ปาง ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒

วัน/เดือน/ปี พิธีเททองหล่อพระ	ชื่อปางพระ	
วันอาทิตย์ที่ ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒	๑. ปางทรงรับมรุปายาส ๒. ปางอธิฐานเพชบรรพชิต	๓. ปางปฐมเทศนา หรือ ปางแสดงธรรมจักร ๔. ปางห้ามมาร
วันอาทิตย์ที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒	๑. ปางลงชนาว ๒. ปางสดับพินลามลาย	๓. ปางเลวยรุปายาส ๔. ปางทรงรับลัตตูก่อนลัตตุมง
วันอาทิตย์ที่ ๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒	๑. ปางประสานบาตร ๒. ปางกัตกิจ	๓. ปางทรงรับอุทกั ๔. ปางปัจฉิมวาทะ
วันอาทิตย์ที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒	๑. ปางฉันสมอ ๒. ปางทรงรับพญาคา	๓. ปางทรงรับผลมะม่วง ๔. ปางทรงลูบ
วันอาทิตย์ที่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒	๑. ปางบำเพ็ญทุกรกิริยา ๒. ปางขัดลมาริเพชร ๓. ปางประทานธรรม	๔. ปางประทานอภัย (นั่ง) ๕. ปางประทานเอหิภิกขุ
วันอาทิตย์ที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒	๑. ปางตัดพระเมาลี ๒. ปางแสดงโอฬาริกนิมิต ๓. ปางเทศนา	๔. ปางประทานโอวาท หรือ ปางแสดงโอวาทปาติโมกข์ ๕. ปางประดิษฐานรอยพระบาท
วันอาทิตย์ที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒	๑. ปางสมาธิไตรัมโพธิ์เหนือมารผจญ ๒. ปางพนมมือ ๓. ปางโปรดพุทธบิดา	๔. ปางโปรดอสุรินทราหู ๕. ปางโปรดองคุลิมาลโจร
วันอาทิตย์ที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒	๑. ปางแสดงยมกปาฏิหาริย์ ๒. ปางโปรดพญาช้างนาฬาคีรี ๓. ปางโปรดปัญจวัคคีย์	๔. ปางโปรดอาฬวกยักษ์ หรือ ปางโปรดลัตว์ ๕. ปางโปรดลัตว์ (ยืน)
วันอาทิตย์ที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๒	๑. ปางโปรดพญาชมพูบดี หรือ ปางทรงเครื่อง ๒. ปางห้ามญาติ	๓. ปางห้ามพระแก่นจันทน์ ๔. ปางซื้อครุฑ ๕. ปางคันธธรรฐ หรือ ปางขอฝน (นั่ง)

เลขที่บัญชี

ร่วมทำบุญ เป็นเจ้าภาพเททองหล่อ พระพุทธรูปบุรีศรีสุวรรณภูมิ
ชื่อบัญชี "กองทุนอาทรประชานาถ"

ธนาคารกรุงเทพ

สาขาลพบุรี

เลขที่บัญชี ๒๘๙-๐-๘๕๖๙๗-๑

ธนาคารทหารไทย

สาขาลพบุรี

เลขที่บัญชี ๓๐๔-๒-๔๑๒๗๗-๙

ธนาคารไทยพาณิชย์

สาขาลพบุรี

เลขที่บัญชี ๕๗๙-๒-๓๓๗๓๐-๗

ธนาคารกสิกรไทย

สาขานนทบุรี

เลขที่บัญชี ๑๗๔-๒-๓๙๐๐๐-๐

ธนาคารกรุงศรีอยุธยา

สาขาลพบุรี

เลขที่บัญชี ๑๑๑-๑-๔๗๓๐๐-๗

ธนาคารกรุงไทย

สาขาวงเวียนสระแก้ว

เลขที่บัญชี ๑๒๙-๐-๑๐๐๒๐-๙

ร่วมเป็นเจ้าภาพ

๐ ๓๖๗๗ ๑๓๐๐

๐๙ ๔๓๕๑ ๘๒๖๐

๐๘ ๓๑๖๕ ๕๓๕๗

ขอเชิญ

ร่วมเป็นเจ้าภาพหล่อพระ ๘๔ ปาง พระที่มีเพียง ๒ องค์ในโลก

ประดิษฐานในอาคารพุทธธรรม ๑ องค์

อยู่กับเจ้าภาพที่ร่วมหล่อ ๑ องค์

ซึ่งอยู่ภายใต้การดำเนินงานของศิลปินแห่งชาติ

ศาสตราจารย์ปรีชา เถาทอง

ขนาดพระหน้าตัก ๓๒ นิ้ว (เท่ากับองค์จริง)

พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

๐ ๓๖๗๗ ๑๓๐๐, ๐๙ ๔๓๕๑ ๙๒๖๐, ๐๙ ๓๑๖๕ ๕๓๕๓

sps.lopburi@gmail.com

sps111

Sungwayshanee พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

www.srisuvarnabhumiibuddhist.com